

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟΥ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
Α.Π. Πρωτ. ... Ε. 1605
Παραρτηρία ... 8-12-63

Αρχείο
29.1

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΧΩΡΟ

Νοέμβριος 1983

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

- I. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ
- II. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ - ΤΙ ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΣΑΜΕ
- III. Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ. -
ΔΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ - ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ
ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΕΤΟΥΣ
- IV. ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ΣΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΧΩΡΟ
- V. ΤΟ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ
- VI. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ -
Η ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ
- ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
- ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
- VII. ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ. -
ΠΩΣ ΘΑ ΔΡΑΣΟΥΜΕ

Ε ι σ α γ ω γ ή :

Η εισήγηση αυτή αποτελεί το πλαίσιο πάνω στο οποίο με την ενεργό και καθολική συμμετοχή των μελών της οργάνωσης και ιδιαίτερα των μελών που ασχολούνται με τον αγροτικό χώρο θα διατυπωθεί, μέσα από τις περιφερειακές συσκέψεις και την Πανελλαδική Αγροτική Συνδιάσκεψη, το τελικό κείμενο για να αποτελέσει το προσυνεδριακό υλικό της οργάνωσης για τον αγροτικό χώρο.

Η εισήγηση είναι χωρισμένη σε έξη κεφάλαια. Μέσα από τα κεφάλαια αυτά επιχειρείται η σύνδεση του σήμερα με το χθες και το αύριο.

Σκιαγραφείται σε χοντρές γραμμές η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στα εννιά του χρόνια.

Χαράσσονται οι βασικές κατευθυντήριες γραμμές για την ενιαία παρέμβαση και δράση της οργάνωσης στον Αγροτικό χώρο.

Ιδιαίτερα επισημαίνεται η προσοχή της οργάνωσης στα κεφάλαια τρία (3) και έξη (6). Πάνω σ'αυτά θα πρέπει να επικεντρίσει τη μελέτη και ανάλυση και τη δημιουργική, ιδεολογικοπολιτική συμβολή της.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

- Εννιά χρόνια ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δύο χρόνια Κυβέρνηση της Αλλαγής με το ΛΑΟ συμπαραστάτη και συμμετόχο. Ένας χρόνος συνεταιριστικής αλλαγής. Τρεις χρονικές περίοδοι καθοριστικής σημασίας για τον αγροτικό λαό της χώρας.

- Η διακήρυξη της 3ης Σεπτέμβρη, ορόσημο της πολιτικής ιστορίας του τόπου, βρίσκει απήχηση σε μεγάλες μάζες του αγροτικού λαού.

Οι στρατηγικοί στόχοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για :

- ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

- ΛΛΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

- ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

που οδηγεί στον Σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας μας συγκινούν και αφυπνίζουν την αγροτική τάξη.

Ο αγρότης ριζοσπαστικοποιείται.

Συνεχώς απεγκλωβίζεται και απελευθερώνεται από τα δεσμά, τις φοβίες και προκαταλήψεις που του είχε δημιουργήσει η άρχουσα τάξη και οι πολιτικοί φορείς της.

- Αντιλαμβάνεται ότι για πολλά χρόνια ήταν αντικείμενο στεγνής εκμετάλλευσης από τη ντόπια και ξένη οικονομική ολιγαρχία, από το μονοπωλιακό, ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, από τους μεσάζοντες.

- Συνειδητοποιεί ότι η Δεξιά και οι συνεχώς μετονομαζόμενοι για παραπλάνηση του λαού πολιτικοί φορείς της, Λαϊκό Κόμμα, Ελληνικός Συναγερμός, Ε.Ρ.Ε., και Ν.Δ., στα πλαίσια της εξυπηρέτησης των συμφερόντων της τον είχαν καταστήσει άποικο και αντικείμενο ληστρικής εκμετάλλευσης.

- Διαπιστώνει ότι ενώ με κόπους και θυσίες του, αυξάνεται ο όγκος της γεωργικής παραγωγής δεν είναι αντίστοιχος και ο ρυθμός αύξησης του εισοδήματός του.

Η ανακατανομή του εισοδήματος που πραγματοποιείται από τις δεξιές κυβερνήσεις γίνεται χρόνο με το χρόνο σε βάρος της αγροτιάς..

Χρόνο με το χρόνο οι αγρότες γίνονταν φτωχότεροι.

- Καταλαβαίνει πιά ότι δεν είναι κύριος της τύχης του.

Δεν ξεγελιέται πιά από την καπιταλιστική προπαγάνδα που χρόνια προσπαθούσε να τον εμποτίσει ότι αυτός είναι ελεύθερος παραγωγός,

ότι είναι αφεντικό που κάνει ότι θέλει.

- Βλέπει το αδιέξοδο που τον είχε ρίξει το καθεστώς της καπιταλιστικής αγοράς. Βλέπει ότι είναι εξαρτημένος από όλες τις μεριές. Δεν τον σαγηνεύουν πιά οι μεγαλοστομίες της Ν.Δ., για το δήθεν αμέριστο ενδιαφέρον της γι' αυτόν. Γνωρίζει βαθειά ποιά συμφέροντα δουλικά υπηρετεί και εκφράζει η Ν.Δ., ποιά κοινωνικό σύστημα θέλει να συντηρήσει.

Βλέπει ότι πρέπει να ξεφύγει απ' αυτό το αδιέξοδο και σα λύση βλέπει την πορεία για δομικές αλλαγές στην παραγωγή και στην κοινωνία, αλλαγές που θα θεμελιώσουν το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

Γρήγορα αντιλαμβάνεται η αγροτική τάξη ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ο μοναδικός εκείνος πολιτικός φορέας, που θα τον απαλλάξει από κάθε μορφή εκμετάλλευσης, που θα τον οδηγήσει, μέσα από τις κοινωνικές παραγωγικές αλλαγές, στο δρόμο της προόδου και της ευημερίας.

Πολιτικοποιείται, εμπνέεται από τα μηνύματα και τις αρχές της αλλαγής.

- Οργανώνεται κατά κύριο λόγο στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., δημιουργεί μαζικούς συνδικαλιστικούς φορείς (Αγροτικούς Συλλόγους), αγωνίζεται για τον εκδημοκρατισμό, την εξουγίανση και ανάπτυξη του Συνεταιριστικού Κινήματος, καταγγέλει τον αγροτοπατερισμό.
- Μάχεται στην πρώτη γραμμή μέσα από τις οργανώσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την Κοινωνική Αλλαγή, για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας μας.
- Υλοποιεί με την καθημερινή ανοιχτή πολιτική του δράση την πολιτική γραμμή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ:
- ΣΥΜΜΑΧΕΙ η αγροτική τάξη με τις άλλες μη προνομιούχες τάξεις και συγκροτούν το ενιαίο και αδιάσπαστο μπλοκ των κοινωνικών δυνάμεων της αλλαγής στην πατρίδα μας.

Τα αγροτικά στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρωτοπόρα στον αγώνα για την ΑΛΛΑΓΗ, δίνουν συνεχώς μάχες, σε όλα τα επίπεδα.

- Αποκαλύπτουν και ξεσκεπάζουν στον αγροτικό λαό, και γενικότερα στο λαό της υπαίθρου, το ρόλο της δεξιάς και του πολιτικού της φορέα της Νέας Δημοκρατίας.
- Ενημερώνουν πλατειά λαϊκά στρώματα στην ύπαιθρο, για την πολιτική που τόσα χρόνια χάραζε και εφαρμόζε η δεξιά. Μια πολιτική της Εθνικής υποτέλειας, της εξάρτησης, της υποταγής στο ξένο παράγοντα, στους "προστάτες" μας, της εκμετάλλευσης του λαού από την οικονομική ολιγαρχία, του αυταρχισμού, του συγκεντρωτισμού, της λαϊκής καταπίεσης, του ξεριζώματος του αγροτικού λαού από τα σπίτια του, για να τον

κάνουν φθινό εργατικό εμπόρευμα στα βιομηχανικά κέντρα της Ελλάδας και της Ευρώπης.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όλα αυτά τα χρόνια μέχρι την ιστορική ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ στις εκλογές του ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1981 δεν ήταν μόνον αποκάλυψη, δεν ήταν άρνηση. Ήταν η θέση. Με το πρόγραμμά του δίνει ταυτόχρονα στον αγροτικό λαό διαζευκτική λύση στα κοινωνικά και οικονομικά αδιέξοδα που τον είχε οδηγήσει συνειδητά η αντιαγροτική, η φιλομονοπωλιακή πολιτική της Δεξιάς.

Προσφέρει στον αγροτικό πληθυσμό της χώρας το Σοσιαλιστικό όραμα της Αλλαγής, αλλά και τις άμεσες προοπτικές της αγροτικής ανάπτυξης. Διαμορφώνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την ενεργό συμμετοχή του αγροτικού στοιχείου ένα συγκροτημένο πρόγραμμα Οικονομικής και Κοινωνικής Αλλαγής.

Περνά την αντίληψη για τον αγροτοβιομηχανικό Συνεταιρισμό που θα ενώσει το εργοστάσιο με το χωράφι, που δίνει τη δυνατότητα στους ίδιους τους αγρότες να πάρουν στα χέρια τους όλη την παραγωγική διαδικασία από τον σπόρο και τα λιπάσματα μέχρι την τελική διάθεση των προϊόντων που παράγουν στην εσωτερική ή εξωτερική αγορά. Ανοίγει στους αγρότες νέους πολιτικούς ορίζοντες. Εμπνέει και εμπνέεται από τις λαϊκές δυνάμεις. Δίνει νέες πολιτικές κατευθύνσεις και γραμμές. Συσπειρώνει πλατιές, αγροτικές μάζες και οδηγεί τελικά το λαό στην εξουσία και την αγροτική τάξη από τη θέση του αποκλεισμού στη θέση της συμμετοχής, της διαμόρφωσης και λήψης των αποφάσεων που τον αφορούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΤ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Στην εθνική, πολιτική, κοινωνική και ιδεολογική τομή του Οκτώβριου 1981, το μπλόκ των κοινωνικών δυνάμεων των μη προνομιούχων Ελλήνων, φέρνουν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, για να περάσει η εξουσία στο λαό.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέλαβε από τη Δεξιά έναν αγροτικό τομέα έντονα υποβαθμισμένο τόσο σε σύγκριση με τους αγροτικούς τομείς άλλων χωρών όσο και σε σύγκριση μ' άλλους τομείς της οικονομίας μέσα στην ίδια τη χώρα.

Όλοι οι δείκτες, όπως ο ρυθμός αύξησης του ακαθάριστου Γεωργικού Εισοδήματος, ο ρυθμός επενδύσεων στη γεωργία, η σχέση αγροτικού και μη αγροτικού εισοδήματος, οι συνθήκες εμπορίας των αγροτικών προϊόντων, η κατάσταση του συνεταιριστικού κινήματος καθώς και οι δείκτες οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας του αγροτικού τομέα, ήταν αρνητικοί και φθίνοντες.

Η υποβάθμιση του τομέα της γεωργίας οφείλεται αποκλειστικά στο "μοντέλο" ανάπτυξης της γεωργίας που διαμόρφωσαν οι Κυβερνήσεις της Δεξιάς στον τόπο μας κατά την μεταπολεμική περίοδο, και τις συνέπειες που

είχαν οι επιλογές των Κυβερνήσεων αυτών πάνω στην πορεία της Ελληνικής Γεωργίας.

Τα κυριότερα χαρακτηριστικά του "μοντέλου ανάπτυξης" που υιοθετήθηκε και εφαρμόσθηκε από την άρχουσα τάξη και τις Κυβερνήσεις της Δεξιάς στη χώρα μας ήταν :

α) Η αντίληψη της υπολειμματικότητας που κυριαρχεί σ' όλες τις άρχουσες τάξεις των χωρών του περιφερειακού καπιταλισμού - σύμφωνα με την οποία ο γεωργικός τομέας αποτέλεσε την δεξαμενή μέσα από την οποία αντλείται το οικονομικό πλεονάσμα (υπεραξία) για την ανάπτυξη των άλλων τομέων της οικονομίας, του βιομηχανικού τομέα και του τομέα των υπηρεσιών.

Ο τρόπος δημιουργίας και άντλησης αυτού του πλεονάσματος περνούσε από τρία κανάλια :

- Με το πρώτο κανάλι, η γεωργία τροφοδοτούσε τους άλλους δύο τομείς με φτηνό και άφθονο εργατικό δυναμικό και με αγροτικά προϊόντα, με χαμηλές τιμές στο παραγωγό αλλά ακριβές στον καταναλωτή, εξ αιτίας της εύνοιας προς τον μεσάζοντα.
- Με το δεύτερο κανάλι, η γεωργία αγοράζει από τους άλλους τομείς βιομηχανικά προϊόντα (μηχανήματα, εργαλεία, λιπάσματα, φυτοφάρμακα κ.λ.π.), και υπηρεσίες σε ψηλές τιμές.
- Με το τρίτο κανάλι, η γεωργία αγόραζε πάλι σε ψηλές τιμές από τους άλλους τομείς, όχι μόνο τις εισροές - τα απαραίτητα δηλαδή για την αγροτική παραγωγή εφόδια της για την καθ'αυτό γεωργική παραγωγή, αλλά και τα υπό ευρεία έννοια καταναλωτικά προϊόντα που παράγονται στους άλλους αυτούς τομείς.

Και τα τρία αυτά κανάλια λειτούργησαν, σε όλη τη διάρκεια της διακυβέρνησης της χώρας από τη δεξιά, σε βάρος της Ελληνικής γεωργίας.

Το πρώτο μειώνει τις συνολικές εισπράξεις του γεωργικού τομέα.

Το δεύτερο αυξάνει το συνολικό κόστος της γεωργικής παραγωγής.

Το τρίτο συρρικνώνει ακόμα πιο πολύ το ήδη μειωμένο αγροτικό εισόδημα.

β) Ένα δεύτερο από τα δυσμενή χαρακτηριστικά της μεταπολεμικής εξέλιξης της Ελληνικής γεωργίας ήταν ο αλόγιστος εξωτερικός της προσανατολισμός.

Το εξαρτημένο μοντέλο ανάπτυξης που εφαρμόσθηκε από τις Κυβερνήσεις της Δεξιάς έχει και σήμερα δυσμενείς επιπτώσεις στην Ελληνική γεωργία και λειτούργησε σε πολλά επίπεδα και με πολλαπλές μορφές.

Εκδηλώθηκε :

- ι. Στο επίπεδο της κάλυψης των εσωτερικών μας αναγκών με ραγδαία μείωση της ικανότητας της αγροτικής οικονομίας να καλύπτει τις αυξανόμενες ανάγκες διατροφής του πληθυσμού.
- ιι. Στο επίπεδο των εξαγωγών αγροτικών μας προϊόντων μόνο προς τις δυτικές αγορές και για μικρή ομάδα εξαγωγίμων προϊόντων.
- ιιι. Στο επίπεδο των εισροών για τη γεωργία μας.

Παρατηρήθηκε σ' όλη αυτή την περίοδο συνεχώς αυξανόμενη αναλογία της αξίας των εισροών σε σχέση με την αξία της συνολικής γεωργικής παραγωγής.

Έτσι αναπαράχθηκε και στον γεωργικό τομέα το φαινόμενο της πολλαπλής εξάρτησης που παρατηρήθηκε σ' ολόκληρη την Ελληνική Οικονομία.

Στο όνομα του "εκσυγχρονισμού" και της "βελτίωσης της παραγωγικότητας" της ελληνικής γεωργίας, οι κυβερνήσεις της δεξιάς ακολούθησαν τον καταστρεπτικότερο για τη γεωργία μας δρόμο της αθρόας εισαγωγής των εισροών, αγνοώντας ή και συνειδητά μειώνοντας τις δυνατότητές μας για την ανάπτυξη εγχώριων και επομένως αυτοδύναμων πηγών παραγωγής των γεωργικών εισροών.

Η πολιτική αυτή, εκτός από τη δυσμενή επίδρασή της στο βαθμό αυτοδυναμίας, οδήγησε και σε ουσιαστική πάρα πέρα μείωση των γεωργικών εισοδημάτων, αφού οι τιμές προμήθειας των εισροών διαμορφώνονταν από επιχειρήσεις του εξωτερικού (συνήθως πολυεθνικές) και από το μονοπωλιακά οργανωμένο εισαγωγικό.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής που εφαρμόσθηκε από τη δεξιά είναι τα μεγάλα διαρθρωτικά προβλήματα της Ελληνικής γεωργίας που κληρονομήσαμε και απαράλαβame :

Τα βασικότερα απ' αυτά είναι :

1. Το μέσο μέγεθος των γεωργικών μας εκμεταλλεύσεων είναι πάρα πολύ μικρό, ώστε να εμποδίζει την πραγματοποίηση ικανών επενδύσεων και κατά συνέπεια τον εκσυγχρονισμό τους.
2. Ο κατατεμαχισμός των γεωργικών εκμεταλλεύσεων είναι τόσο μεγάλος, ώστε κάθε προσπάθεια εκμηχάνισης ή παραγωγικής αξιοποίησης του διαθέσιμου χρόνου του γεωργού να είναι αδύνατη. Οι προσπάθειες που έγιναν για αναδιασμό δεν πέτυχαν γιατί δεν υπήρξε παράλληλη θέσπιση νομικών μέτρων που να περιορίζουν μια νέα κατάρτιση, όπως λ.χ. η κληρονομική διανομή.

3. Ο ενεργός πληθυσμός που απασχολείται στον τομέα είναι συγκριτικά πολύ μεγάλος σε σχέση με το σύνολο, με αποτέλεσμα ένα μεγάλο ποσοστό του να υποαπασχολείται, χωρίς συγχρόνως να υπάρχουν δυνατότητες απορρόφησής του στους άλλους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας και μάλιστα στο φυσικό τους περιβάλλον.
4. Το επίπεδο της γενικής, επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης των αγροτών είναι χαμηλό, ώστε να είναι αδύνατη πολλές φορές η εφαρμογή σύγχρονων μεθόδων παραγωγής και εμπορίας με αποτέλεσμα να έχουμε χαμηλή παραγωγικότητα.
5. Υπάρχει μεγάλη έλλειψη βασικής και κοινωνικής υποδομής, τόσο στις ορεινές και προβληματικές περιοχές όσο και στην επαρχία γενικότερα, με αποτέλεσμα τον έντονο αποπληθυσμό των γεωργικών περιοχών, την υπερσυγκέντρωση σε ορισμένα μόνο αστική κέντρα (Αθήνα - Θεσ/νίκη) του πληθυσμού και την επικίνδυνη αναστροφή της πυραμίδας ηλικιών του γεωργικού πληθυσμού.
6. Η υποδομή για τη μεταποίηση και εμπορία των γεωργικών προϊόντων είναι ανεπαρκής και χωροταξικά όχι σωστά κατανομημένη, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η ορθολογική διάθεση της παραγωγής και η σωστή αξιοποίησή της μέχρι τον καταναλωτή.
7. Η οργάνωση της εμπορίας και μεταποίησης βρίσκεται μακριά από τα χέρια των συνεταιρισμών, ενώ παράλληλα η ανεξέλεγκτη παρέμβαση ενός πλήθους μεσαζόντων έχει σαν αποτέλεσμα την εκμετάλλευση των παραγωγών, τη δημιουργία μεγάλου ανοίγματος μεταξύ τιμών παραγωγού και καταναλωτού και την απώλεια σημαντικού μέρους της προστιθέμενης αξίας την οποία θα απολάμβαναν οι παραγωγοί αν ήταν οργανωμένοι σε μια κάθετη αγροτοβιομηχανική οργάνωση.
8. Το χαμηλό επίπεδο συνεταιριστικής εκπαίδευσης και μια αποδυνάμωση τους από τις δραστηριότητες εκείνες που θα επέτρεπαν μια μεγαλύτερη παρέμβασή τους σ' όλες τις φάσεις της παραγωγικής διαδικασίας, δημιούργησε ένα μεγάλο αριθμό μικρών γεωργικών συνεταιρισμών διασπασμένων ως προς τους στόχους τους που η μόνη λειτουργία τους συνίσταται στον εφοδιασμό των μελών τους με γεωργικά εφόδια.
9. Η ανεπαρκής διοικητική και επιτελική οργάνωση στο κέντρο λήψεως των αποφάσεων είχε σαν αποτέλεσμα την παντελή έλλειψη ενός μακρόχρονου σχεδιασμού στον τομέα της γεωργίας με συγκεκριμένους στόχους, ιεράρχηση προτεραιοτήτων και εναλλακτικές λύσεις.
10. Η ανεπαρκής στελέχωση της υπαίθρου με γεωτεχνικό προσωπικό και η καθυστέρηση στην εφαρμογή ερευνητικών προγραμμάτων στον τομέα της γεωργίας, αποστέρησαν την Ελληνική υπαίθρο από τις σύγχρονες γνώ-

σεις και την εφαρμογή στην πράξη των αποτελεσμάτων της επιστήμης γενικότερα.

11. Η μη αξιοποίηση πλήρως των υδάτινων δυνατοτήτων της χώρας για άρδευση και η έλλειψη μικρών ή μεγάλων αρδευτικών ή εγγειοβελτιωτικών έργων, σε συνδυασμό με το ξηροθερμικό κλίμα της χώρας, απέκλεισαν τη δυνατότητα επιλογής για καλλιέργεια και παραγωγή ορισμένων προϊόντων για τα οποία η Ελλάδα έχει συγκριτικά κλιματικό πλεονέκτημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πιστό και με συνέπεια στις ιδεολογικές και πολιτικές αρχές του, εκφραστής των συμφερόντων των μη προνομιούχων Ελλήνων, και κατεύξοι των αγροτών, επεξεργάζεται μια νέα αναπτυξιακή πολιτική, μια νέα πορεία, ριζικά αντίθετη προς την πολιτική της δεξιάς.

Τα πλαίσια αυτής της αναπτυξιακής οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής για τον αγροτικό χώρο, περιέχονται στις κατευθυντήριες γραμμές Κυβερνητικής Πολιτικής 1977, στα Ντοκουμέντα της Πανελλαδικής Αγροτικής Συνδιάσκεψης 1979, στη ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ της Κυβερνητικής Πολιτικής 1981, στις Προγραμματικές Δηλώσεις του Πρωθυπουργού και Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ανδρέα Παπανδρέου στη Βουλή, και προσδιορίζονται με συγκεκριμένα μέτρα αναπτυξιακής πολιτικής στο ΠΕΝΤΑΕΤΕΣ.

Η αναπτυξιακή πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον αγροτικό τομέα, που τον αντιμετωπίζει σαν κοινωνικό και όχι μόνο σαν οικονομικό χώρο έχει τους εξής στόχους :

1. Την ισορροπη ανάπτυξη του αγροτικού τομέα με τους άλλους τομείς της Ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας.
2. Την ισομερή ανάπτυξη μεταξύ κέντρου και περιφέρειας της χώρας αλλά και μεταξύ περιφερειών.
3. Την αυτοδύναμη ανάπτυξη του αγροτικού τομέα μέσα σε μια αυτοδύναμη οικονομία, ώστε να εξασφαλίζεται υψηλός βαθμός αυτάρκειας της χώρας μας σε τρόφιμα και πρώτες ύλες και αυτάρκειας της αγροτικής μας οικονομίας σε εισροές.
4. Την εξασφάλιση ενός κοινωνικά αποδεκτού αγροτικού εισοδήματος μέσω μιας διαδικασίας σύγκλισης αγροτικού και εξωαγροτικού εισοδήματος.

Επίσης τη μείωση των εισοδηματικών ανισοτήτων ανάμεσα στους αγρότες.

5. Βελτίωση του οικολογικού περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής στην ύπαιθρο και δημιουργία προϋποθέσεων για συγκράτηση του αγροτικού πληθυσμού - και ιδιαίτερα των νέων - στον τόπο τους.

Η προώθηση των στόχων αυτών συνδυάζεται απαραίτητα με την εφαρμογή του ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ - έκφραση του οποίου αποτελεί η ενεργός συμμετοχή των αγροτών στη διαμόρφωση και υλοποίησή του - και την ανάπτυξη της αυτοδιαχείρισης με συνεχή ενίσχυση του ρόλου των συλλογικών φορέων (συνεταιρισμών και Αγροτικών Συλλόγων) στην αντιμετώπιση των προβλημάτων του αγροτικού χώρου.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ των παραπάνω ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ ΜΑΣ μέσα στα χρονικά πλαίσια του πενταετούς προγράμματος, στοχεύουμε :

A. ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

- α. Στην αύξηση της παραγωγικότητας του γεωργικού τομέα και στην βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των γεωργικών προϊόντων.

Αυτό θα επιτευχθεί με τα παρακάτω συγκεκριμένα μέτρα :

- * Με την πληρέστερη αξιοποίηση των φυσικών και ανθρώπινων πόρων του τομέα, με την αύξηση των αρδευόμενων εκτάσεων σε ρυθμό μεγαλύτερο του παρελθόντος, την αξιοποίηση των βοσκοτόπων και την προώθηση της εκμηχάνισης στις παραγωγικές φάσεις που αντιμετωπίζουν έλλειψη εργατικών χεριών.
- * Με την αυξημένη και βελτιωμένη προσφορά τεχνικής βοήθειας προς τους παραγωγούς και την οργάνωση, τον προγραμματισμό και την τεχνική της παραγωγής και την προώθηση της χρήσης βελτιωμένων σπόρων, ποικιλιών, φυλών ζώων, κ.λ.π.
- * Με την προώθηση ολοκληρωμένων προγραμμάτων ανάπτυξης κλάδων (βοοτροφίας, κτηνοτροφικών φυτών, κ.λ.π.).

Τα προγράμματα αυτά θα εκπονούνται σε συνεργασία με τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις, Αγροτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τις αρμόδιες Κρατικές Υπηρεσίες και Οργανισμούς στα πλαίσια του πενταετούς και της διαδικασίας του δημοκρατικού προγραμματισμού. Σε πρώτη φάση με την καθιέρωση των Νομαρχιακών Συμβουλίων και την συμμετοχή σ' αυτά των εκλεγμένων εκπροσώπων των αγροτικών συνεταιρισμών και συλλόγων, εξασφαλίζεται η συμμετοχή της Αγροτικής τάξης στον πλήρη έλεγχο του προγραμματισμού των δημόσιων επενδύσεων.

- β. Στην αναδιάρθρωση και ποιοτική βελτίωση της παραγωγής ανάλογα με τις εσωτερικές ανάγκες και εξαγωγικές δυνατότητες.

Η απρογραμματίστη αύξηση της παραγωγής μπορεί να προσκρούσει στην ανελαστικότητα της ζήτησης με συνέπεια την πτώση των τιμών των προϊόντων. Γι' αυτό η αύξηση της παραγωγής πρέπει να γίνει εκλεκτικά και προγραμματισμένα.

Η επίτευξη αυτού του στόχου θα γίνει με τα παρακάτω συγκεκριμένα μέτρα :

- Στην αναδιάρθρωση της παραγωγής οπωροκηπευτικών προς μεταποιησιμες ποικιλίες που στην καινούργια τους μορφή να είναι προϊόντα αποθηκεύσιμα και μεγάλης διεθνούς και εγχώριας ζήτησης.

Βασικό μέτρο στην αναδιάρθρωση της παραγωγής θα αποτελέσει η καθιέρωση και η γενίκευση του θεσμού των καλλιεργητικών συμβολαίων μεταξύ αγροτών και μεταποιητικών μονάδων, επικυρωμένων από τους συνεταιρισμούς και υπό την εποπτεία του κράτους.

- Με την αύξηση της ζωϊκής παραγωγής και ειδικότερα των προϊόντων βοοτροφίας.
- Με την αναδιάρθρωση της ουσικής παραγωγής προς ωθινές ζωτροφές και προϊόντα υψηλών εξαγωγικών δυνατοτήτων, δια μέσου της πολιτικής των τιμών.

γ. Στη διεύρυνση των δυνατοτήτων εξαγωγών στα πλαίσια μιας επιθετικής στρατηγικής εξαγωγών. Συγκεκριμένα κύρια μέτρα για την επίτευξη του σκοπού αυτού είναι :

- Η οργάνωση εξειδικευμένων συνεταιριστικών φορέων εξαγωγών. Η εξειδίκευση είναι αναγκαία καθόσον η διεθνής εμπορία απαιτεί μεγάλη πείρα, και οργανωτικές γνώσεις λόγω συναγωνισμού.
- Σύναψη εμπορικών συμφωνιών με φιλικά Κράτη για άνοιγμα νέων αγορών.
- Επενδύσεις για συμπλήρωση της σημερινής τεχνικής υποδομής της εμπορίας όπως συσκευαστήρια, μεταφορικά μέσα, αποθήκες, κ.λ.π.
- Κρατική ενίσχυση και έλεγχος για την τυποποίηση και ποιοτική βελτίωση των προϊόντων.

δ. Στην αύξηση του εισοδήματος των γεωργών και την άμβλυνση των εισοδηματικών ανισοτήτων στον τομέα ταυτόχρονα με τη συγκρότηση του αγροτικού πληθυσμού στην ύπαιθρο.

Για την επίτευξη του στόχου αυτού τα κύρια μέτρα πολιτικής είναι :

- Η εξυγίανση του συστήματος εμπορίας, με την οργάνωση περιφερειακών αγορών και την προώθηση της διακίνησης των αγροτικών προϊόντων μέσω των συνεταιρισμών.

- Η εφαρμογή προγραμμάτων που θα εξασφαλίζουν εξωγεωργική απασχόληση σε γεωργούς υποβαθμισμένων και προβληματικών περιοχών (τουρισμός, βιοτεχνία, χειροτεχνία, γεωργικές βιομηχανίες).
- Η ορθολογική οργάνωση της πολιτικής τιμών και επιδοτήσεων με τρόπο ώστε να εξασφαλίζει ικανοποιητικό εισόδημα στους μικρούς γεωργούς.

ε. Στην επέκταση και ενίσχυση των δραστηριοτήτων των γεωργικών συνεταιριστικών οργανώσεων.

Η υλοποίηση του στόχου αυτού θα γίνει με τα παρακάτω μέτρα :

- Με την ενίσχυση των συνεταιριστικών οργανώσεων με διάφορους τρόπους, όπως την ευνοϊκότερη χρηματοδότηση, την προνομιακή παροχή τεχνικής βοήθειας και εκπαίδευσης στελεχών, την προώθηση επενδυτικών έργων υποδομής, τη στελέχωσή τους, ώστε να αναλάβουν πολλές από τις δραστηριότητες του φάσματος της παραγωγικής διαδικασίας.
- Με τη σταδιακή υποκατάσταση του σημερινού οριζόντιου συστήματος κρατικών ενισχύσεων από ένα σύστημα που θα προωθεί συνεταιρισμένους αγρότες.
- Με την προώθηση συλλογικών δραστηριοτήτων στην πρωτογενή παραγωγή και παράλληλα την οργάνωση των αγροτοβιομηχανικών συνεταιρισμών με κάθετη βάση.

Β. ΓΙΑ ΤΑ ΔΑΣΗ

Βασική μακροχρόνια επιδίωξη της δασικής πολιτικής είναι να καταστούν τα δάση αναπτυξιακός τομέας και να συμβάλλουν στη διατήρηση και βελτίωση του φυσικού περιβάλλοντος. Ακόμα η ανάπτυξη του τομέα θα βοηθήσει στη συγκράτηση του ορεινού πληθυσμού και στην αύξηση του εισοδήματος στις περιοχές.

Στα πλαίσια αυτά στην περίοδο του Πενταετούς Προγράμματος η πολιτική μας στοχεύει :

- α. Στην προστασία των δασών και γενικότερα του φυσικού περιβάλλοντος και της οικολογικής ισορροπίας από τους διάφορους κινδύνους (πυρκαϊές, επεμβάσεις, κ.λ.π.).
- β. Στην αύξηση της δασικής παραγωγής ιδιαίτερα σε βιομηχανικό ξύλο και ξύλο κατασκευών και μείωση της εξάρτησής μας από το εξωτερικό και στη βελτίωση της παραγωγικότητας των δασών με την ορθολογικότερη εκμετάλλευσή τους.
- γ. Στην αύξηση της επιφάνειας των δασών με αναδάσώσεις και στη βελτίω-

ση της μορφής και σύνθεσης των υφισταμένων δασών με δασοκομικούς χειρισμούς.

δ. Στην ενίσχυση των δασικών συνεταιρισμών ώστε σταδιακά να αποτελέσουν τους κύριους φορείς εκμετάλλευσης των δασών και των δασικών βιομηχανιών, σε συνεργασία με την Τ.Α.

Για την επίτευξη των στόχων της δασικής πολιτικής μας θα ληφθούν μέσα στην περίοδο του πενταετούς τα παρακάτω συγκεκριμένα μέτρα :

1. Εκσυγχρονισμός και κωδικοποίηση της δασικής Νομοθεσίας.
2. Κατάργηση σταδιακά της γαιοπροσόδου με μείωση των μισθωμάτων και παραχώρηση της εκμετάλλευσης των δασών στους αγροτοβιομηχανικούς δασικούς συνεταιρισμούς.
3. Παραχώρηση των κρατικών δασικών βιομηχανιών στους δασικούς συνεταιρισμούς και ενίσχυσή αυτών για τη δημιουργία νέων κατάλληλων καθετοποιημένων μονάδων μεταποίησης.
4. Εναρμόνιση των σχέσεων δασοπονίας και της κτηνοτροφίας καθώς και των άλλων δραστηριοτήτων του δασικού χώρου.
5. Προγραμματισμένη χρήση της περιστατικής δασικής γής, για την ικανοποίηση αναγκών του κοινωνικού συνόλου.
6. Οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων και προώθηση της κτηματογράφησης των εκτάσεων αυτών στα πλαίσια του εθνικού κτηματολογίου. Κοινωνικοποίηση των δασικών τσιφλικιών.
7. Διάνοιξη νέων δασικών δρόμων.
8. Επιτάχυνση της απογραφής και χαρτογράφησης των δασών καθώς και άλλων απογραφικών μελετών των φυσικών πόρων.

Γ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑ

Οι αναπτυξιακοί στόχοι και επιδιώξεις της πολιτικής μας για την Αλιεία είναι :

α. Η προστασία των εγχώριων αλιευτικών πόρων από τη ρύπανση και την εξάντληση.

Για την ανάπτυξη του στόχου αυτού τα μέτρα πολιτικής είναι :

- ι. Εκσυγχρονισμός του αλιευτικού κώδικα και συμπλήρωση με κανονιστικά της αλιείας διατάγματα.
- ιι. Βελτίωση των αλιευτικών μέσων και εργαλείων με σκοπό τη διατήρηση της ισορροπίας των ιχθυοστοιχείων.
- ιιι. Εντατικοποίηση της αστυνόμευσης για περιορισμό της καταχρηστικής αλιείας και έλεγχο της ερασιτεχνικής αλιείας.

β. Η προώθηση της συνεταιριστικής οργάνωσης των αλιέων για να αναλάβουν ενεργό ρόλο στη διάθεση του προϊόντος και να συμβάλουν στην προσπάθεια ορθολογικής εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων. Για την επίτευξη του στόχου αυτού μέτρα πολιτικής είναι :

- ι. Αυξημένες ενισχύσεις σε μέλη συνεταιρισμών και ευνοϊκή δα-
νειοδότηση.
- ιι. Νομική και τεχνική βοήθεια για την ενεργοποίηση των συνε-
ταιρισμών στον τομέα της διάθεσης των προϊόντων και την α-
νάληψη μεταποιητικής δραστηριότητας στον κλάδο.
- ιιι. Παραχώρηση κατά προτεραιότητα των νέων χώρων αλιευτικής
δραστηριότητας.

Οι παραχωρήσεις αυτές θα γίνουν μαζί με άλλες κοινωνικές
επιχειρήσεις και θα είναι ανάλογα του μεγέθους των παραχω-
ρημένων αλιευτικών πεδίων.

γ. Ανάπτυξη υδατοκαλλιεργειών. Τα συγκεκριμένα μέτρα πολιτικής για
την επίτευξη αυτού του στόχου είναι :

- ι. Συμπλήρωση του δικτύου ιχθυογεννητικών σταθμών.
- ιι. Ίδρυση πρότυπων μονάδων υδατοκαλλιέργειας.
- ιιι. Καθορισμός αλιευτικών και υδατοκαλλιεργητικών ζωνών.
- ιν. Κατασκευή έργων εντατικοποίησης φυσικών ιχθυοτροφείων.

Δ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προβλέπει την αναβάθμιση του κοινωνι-
κού και πολιτιστικού επιπέδου, της ποιότητας ζωής των κατοίκων
της υπαίθρου και ιδιαίτερα των αγροτών.

Στρατηγικός στόχος είναι η δημιουργία μιας νέας ανώτερης ποιότη-
τας ζωής, δηλαδή η ολόπλευρη ανάπτυξη του ανθρώπου, του φυσικού
και κοινωνικού του περιβάλλοντος. Όμως η αναβάθμιση της ποιό-
τητας ζωής είναι ένα σύνθετο αποτέλεσμα των αλλαγών που προγραμ-
ματίζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ελ-
ληνίδας και του Έλληνα.

Τα στοιχεία που συνθέτουν την πορεία αυτή είναι :

- Η εξασφάλιση εξανθρωπισμένης και δημιουργικής εργασίας,
- Η προστασία και διαφύλαξη της υγείας,
- Η διεύρυνση των δυνατοτήτων σωστής αξιοποίησης του ελεύθερου

χρόνου,

- Η ανάπτυξη των πολιτιστικών και αισθητικών αξιών,
- Η συνεχής μόρφωση. Ιδιαίτερα για τους νέους της υπαίθρου :
 - ι. Προωθούνται προγράμματα για την αξιοποίηση σύγχρονης τεχνολογίας στην αγροτική παραγωγή,
 - ιι. Εμπλουτίζονται τα προγράμματα των κέντρων αγροτικής επιμόρφωσης και εκπαίδευσης, κυρίως στα πλαίσια της Λαϊκής Επιμόρφωσης,
 - ιιι. Οργανώνονται Πανελλαδικά Σεμινάρια νέων αγροτών για την γνωριμία και επαφή των νέων της υπαίθρου και τη γενικότερη επαφή τους με τον πολιτιστικό - κοινωνικό τους χώρο.
 - ιiv. Σε συνεργασία με τους ΟΤΑ αναπτύσσονται Λέσχες Αγροτικής Νεολαίας και προωθείται η ανάπτυξη Πολιτιστικών και Αθλητικών δραστηριοτήτων στην ύπαιθρο.
 - v. Σε συνεργασία με την ΠΑΣΕΦΕΣ ενθαρρύνεται και ενισχύεται Πανελλαδικά η ανάπτυξη των σχολικών συνεταιρισμών.

Το παραπάνω πρόγραμμα κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης του αγροτικού χώρου, και γενικά του χώρου της υπαίθρου είναι πρόγραμμα ρεαλιστικό και εφαρμόσιμο και η υλοποίησή του θα οδηγήσει στο ζωντάνεμα της Ελληνικής υπαίθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΧΩΡΟ

Στους 24 μήνες διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπάρχουν ΟΧΙ απλά δείγματα, αλλά συγκεκριμένες πολιτικές αποφάσεις που υλοποιούν την αιχλόνητη απόφαση του να υλοποιήσει το αναπτυξιακό πρόγραμμα της κοινωνικής και οικονομικής αλλαγής στον αγροτικό χώρο.

Με τους νόμους, τις αποφάσεις, τις ρυθμίσεις και τα μέτρα που καθημερινά παίρνει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την αγροτική τάξη, αποδεικνύεται η θέληση της να τηρήσει το συμβόλαιο τιμής που υπέγραψε με τον Ελληνικό Λαό, με τον Έλληνα Αγρότη.

Έτσι, στο χώρο των Αγροτικών Συνεταιρισμών και στο θεσμικό επίπεδο, ψηφίσθηκε ο Νόμος 1257 "Για την αποκατάσταση της δημοκρατικής λειτουργίας" των Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων με τον οποίο

καθιερώθηκε η απόλυτα αναλογική εκπροσώπηση από βαθμίδα σε βαθμίδα καθώς και το εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής. Με τις βασικές αυτές εγγυήσεις δημοκρατικών διαδικασιών οι συνεταιρισμένοι αγρότες ανάδειξαν γνήσιες διοικήσεις με αδιαμοισβήτητο κύρος σε όλες τις βαθμίδες του συνεταιριστικού κινήματος μέχρι και την ΠΑΣΕΓΕΣ. Το αποτέλεσμα εκείνης της εκλογικής διαδικασίας πέρα από την πολιτική του βαρύτητα και το μήνυμα ότι η Αγροτιά στηρίζει την Αλλαγή, σημαίνει ακόμη ότι ο αγροτικός κόσμος αποδέχεται την πρόκληση για ενεργητική συμμετοχή του στις αποφάσεις και στην υλοποίηση τους και ξαναβρίσκει τη χαμένη εμπιστοσύνη του στο θεσμό του συνεργατισμού. Χαρακτηριστικό είναι ότι οι εκλογές αυτές συνοδεύτηκαν από μια έντονη μαζικότητα τόσο στην εγγραφή νέων μελών (πάνω από 100.000 νέα μέλη) όσο και στη συμμετοχή στις συνελεύσεις και ψηφοφορίες.

Το επόμενο βήμα ήταν η επεξεργασία ενός καινούργιου νόμου-πλαίσιου για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς με τη συμμετοχή των ίδιων των αγροτών μέσα από τα συλλογικά όργανα έκφρασής τους.

Το Νομοσχέδιο για τους Αγροτικούς Συνεταιρισμούς αποτελεί τη νομική έκφραση της πολιτικής μας φιλοσοφίας για την συγκρότηση ενός αυτοδύναμου συνεταιριστικού κινήματος στην ύπαιθρο, που θα αποτελέσει τον κύριο συντελεστή για το ξαναζωντάνεμα της. Για μας αποτελεί πολιτική επιλογή θεμελιακής σημασίας ότι η εφαρμογή του αγροτικού μας προγράμματος περνάει μέσα από το θεσμό του αγροτικού συνεταιρισμού. Με οδηγό αυτή την αρχή εφαρμόζεται μια γενικότερη πολιτική προτίμησης και ενίσχυσης των συνεταιρισμών σε αντιδιαστολή με τις ιδιωτικές οικονομικές μονάδες ή μεμονωμένους (μη συνεταιρισμένους) αγρότες.

Εκφράσεις αυτής της πολιτικής έχουμε :

- Στην ανάθεση εκτέλεσης των συμβολαίων εξαγωγών αγροτικών προϊόντων στην ΑΓΡΕΒ και τους συνεταιρισμούς.
- Στην παροχή εισοδηματικών ενισχύσεων στους παραγωγούς μέσω των συνεταιρισμών και με προϋπόθεση τη διακίνηση του προϊόντος μέσω των συνεταιρισμών.
- Στους προνομιούχους όρους που καθορίστηκαν για επενδύσεις συνε-
κ/κών οργανώσεων με βάση το Νόμο 1262/82.
- Στην ενίσχυση του ρόλου των συνεταιριστικών οργανώσεων σαν συμ-
μέτοχων στη διαμόρφωση και υλοποίηση αποφάσεων που τους αφορούν, είτε αυτές αναφέρονται σε μέτρα αντιμετώπισης έκτακτων ή εποχια-
κών προβλημάτων είτε σε μονιμότερου χαρακτήρα ρυθμίσεις.

- Στην εκμίσθωση δημόσιας γής μόνο σε ακτήμονες για ομαδική καλλιέργεια ή σε συνεταιρισμούς.
- Στην πορεία για συνεταιριστικοποίηση φορέων που παίζουν καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη του αγροτικού τομέα, όπως η Αγροτική Τράπεζα, η Αγροτική Ασφαλιστική, κ.α.
- * Σημαντική θεσμική αλλαγή έγινε και στο αγροτικό συνδικαλιστικό κίνημα με την ψήφιση του νέου νόμου για τις Αγροτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις. Ο νόμος έφθασε στη Βουλή αφού προηγήθηκε πλατύς και γόνιμος δημοκρατικός διάλογος. Για πρώτη φορά η Πολιτεία αναγνωρίζει εκέσημα τον αγροτικό συνδικαλισμό και τους φορείς του, θεσμοθετεί την συμμετοχή τους στη λήψη των αποφάσεων και κατοχυρώνει το αγροτικό επάγγελμα. Παράλληλα αναγνωρίζεται μια συγκεκριμένη δομή για το αγροτικό συνδικαλιστικό κίνημα καθώς και η απλή αναλογική που διασφαλίζουν τον αντιπροσωπευτικό του χαρακτήρα και τη δημοκρατική του λειτουργία.
- * Η εισοδηματική πολιτική που ακολουθήθηκε στον αγροτικό τομέα ήταν κύρια πολιτική διασφάλισης και προστασίας του αγροτικού εισοδήματος από τον πληθωρισμό, τις ποσοτικές διακυμάνσεις της παραγωγής και της επίθεσης των μεσαζόντων που είδαν τα συμφέροντά τους να θίγονται από την αγροτική μας πολιτική. Η πολιτική αυτή - παρά τις διαφορές κατά προϊόν και περιοχή - έδωσε θετικά αποτελέσματα και το αγροτικό προϊόν όχι μόνο δεν μειώθηκε σε σταθερές τιμές, αλλά αυξήθηκε το 1982 κατά 3,5% ενώ το αγροτικό εισόδημα αυξήθηκε κατά 5,8%. Ταυτόχρονα οι τιμές που απόλαυσαν οι παραγωγοί το 1982 αυξήθηκαν κατά 1,6% περισσότερο από τις τιμές των εισροών, ενώ το 1981 είχαν υστερήσει κατά 13,1%.
- * Οι δημόσιες επενδύσεις στον αγροτικό τομέα, προωθήθηκαν με πολύ ταχύτερο ρυθμό από πριν με αποτέλεσμα να σημειώσουν το 1982 αύξηση 9%, ενώ το 1981 και 1980 είχαν σημειώσει μείωση 6,5% και 13,7% αντίστοιχα. Ωστόσο οι ιδιωτικές επενδύσεις στον αγροτικό τομέα εξακολούθησαν να μεταβάλλονται αρνητικά, όπως και στους άλλους τομείς της οικονομίας.
- * Έγιναν σημαντικά βήματα για τη βελτίωση του συστήματος χρηματοδότησης του αγροτικού τομέα. Από 1.1.1983 καθιερώθηκε από την ΑΤΕ ο ανοιχτός λογαριασμός με τον οποίο και η εξυπηρέτηση των πιστούχων καλυτερεύει και - το κυριότερο - απαλλάσσονται σχεδόν ολοκληρωτικά από τους τόκους υπερημερίας, γιατί δίνονται μεγαλύτερα χρονικά περιθώρια εξόφλησης.

Σε τελείως νέα βάση τοποθετήθηκε το θέμα των κριτηρίων χρηματοδότησης. Ο αγρότης κρίνεται τώρα ως προς το δυναμικό που παρουσιάζει για εξέλιξη και όχι σε συνάρτηση με τα περιουσιακά στοιχεία που είναι σε θέση να προσφέρει για εξασφάλιση. Δόθηκε πλήρης διακρίνει στα κριτήρια και τους όρους των δανείων και εκλαϊκεύτηκε η διατύπωσή τους, ώστε να μη μένουν κενά και αμφοβολίες. Έγινε αποκέντρωση αρμοδιοτήτων για τη χορήγηση δανείων, ώστε περισσότερες αποφάσεις να παίρνονται στην περιφέρεια και λιγότερες στην Αθήνα.

Εξομοιώθηκαν άνδρες και γυναίκες σε θέματα δανεισμού και η αγρότισσα μπορεί τώρα να δανειοδοτηθεί ανεξάρτητα και απευθείας και να υπογράψει σαν εγγυήτρια. Δείγμα της νέας νοοτροπίας στις σχέσεις ΑΤΕ και συνετ/κών οργανώσεων και εμπιστοσύνης προς αυτές είναι η κατόρρηση των διαχειριστικών επιτροπών από υπαλλήλους της ΑΤΕ για τα δάνεια προς τις συνετ/κές οργανώσεις. Ακόμη επεκτάθηκε η συνεργασία της ΑΤΕ με τις συνετ/κές οργανώσεις στην άσκηση της πίστης και την προσέλευση καταθέσεων και αυξήθηκε η σχετική αμοιβή τους. Επίσης πρέπει να σημειωθεί ότι οι συνολικές χορηγήσεις της ΑΤΕ αυξήθηκαν το 1982 κατά 54% σε σχέση με το 1981 ενώ παράλληλα έγινε και μια σχετική μετατόπιση βάρους προς τα μεσο-μικροπρόθεσμα δάνεια για δημιουργία έργων υποδομής. Μέσα στο 1983 χρηματοδοτείται η ίδρυση 75 νέων γεωργικών βιομηχανιών και βιοτεχνιών, από τις οποίες μόνο 8 είναι ιδιωτικές, οι 4 είναι δημοτικές ή κοινοτικές και οι 63 συνεταιριστικές. Ακόμη χρηματοδοτήθηκε η επέκταση και ο εκσυγχρονισμός άλλων 245 μονάδων.

* Στον τομέα της ασφάλισης :

- Υπερδιπλασιάστηκαν οι αγροτικές συντάξεις και χορηγήθηκε στην αγρότισσα πλήρης αυτόνομη σύνταξη και επίδομα τοκετού.
- Παρασχέθηκε φαρμακευτική περίθαλψη, με συμμετοχή 25% των αγροτών στη δαπάνη αγοράς των φαρμάκων.
- Βελτιώθηκε σε μεγάλο βαθμό το επίπεδο ιατρονοσοκομιακής περίθαλψης.
- Ψηφίσθηκε ο Νόμος για τη δημιουργία Κέντρων Υγείας και Κοινωνικής Φροντίδας.
- Ολοκληρώθηκε η μελέτη για την πλήρη κάλυψη της αγροτικής παραγωγής και του κεφαλαίου. Ταυτόχρονα βελτιώθηκε το σύστημα διαπίστωσης και υπολογισμού των ζημιών.
- Προωθήθηκε η συμμετοχή των συνεταιριστικών οργανώσεων στο κεφάλαιο και τη διοίκηση της Αγροτικής Ασφαλιστικής και τους δόθηκε το δικαίωμα πρακτόρευσής της, πράγμα που τους εξασφαλίζει μια σημαντική νέα πηγή εσόδων ενώ πλαταίνει και το πεδίο παροχής υπη-

ρεσιών προς τα μέλη τους.

- * Για εγγειοβελτιωτικά έργα διατέθηκαν το 1982 2.775 εκατομμύρια δρχ. με τα οποία προωθήθηκε η εκτέλεση αρδευτικών, στραγγιστικών, ισοπεδωτικών και άλλων έργων. Άλλα 5.000 εκατομ. δρχ. διατέθηκαν για εγκαταστάσεις υποδομής (αποθήκες, κέντρα γεωργικής έρευνας και εκπαίδευσης, κ.λ.π.).
 - * Στον τομέα της εμπορίας των αγροτικών προϊόντων είναι αυυποχώρητη θέση μας και εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση η ενίσχυση των δραστηριοτήτων των συνεταιρισμών, με στόχο την εξυγίανση του όλου κυκλώματος εμπορίας. Στα πλαίσια αυτά σταμάτησαν οι επιδοτήσεις μέσω του εμπόρου - εξαγωγέα ή μεταποιητή και δίνονται απ'ευθείας στον παραγωγό μέσω του συνεταιρισμού του. Ενθαρρύνονται με κάθε τρόπο οι συνεταιρισμοί στην ανάληψη εμπορικών πρωτοβουλιών τόσο στο εξωτερικό, όσο και για εξαγωγές.
 - * Για την προώθηση των - μεταποιημένων κύρια αλλά και των νωπών - προϊόντων των συνεταιρισμών μέχρι τον τελικό καταναλωτή, προωθήθηκε η δημιουργία συνεταιριστικών σούπερ-μάρκετ από τη ΣΠΕ και από Ενώσεις Συν/σμών.
 - * Στον τομέα των εξαγωγών, η ΑΓΡΕΕ έχει αναλάβει ενεργότερο απ'ότι στο παρελθόν ρόλο, με εκδηλωμένη την υπέρ αυτής προτίμηση της πολιτείας σε σύγκριση με τους ιδιώτες εξαγωγείς. Πέρα από την εμπορική εξαγωγική της λειτουργία, σε αρκετές περιπτώσεις εμφανίζεται και σαν παρεμβατικός μηχανισμός στήριξης τιμών, πράγμα που πρέπει όμως να εξεταστεί κατά πόσο δεν της προσθέτει προβλήματα. Αποτέλεσμα της συντονισμένης δράσης Κράτους, ΟΠΕ - ΑΓΡΕΕ - Σ.Ο. ήταν να αυξηθεί σημαντικά ο όγκος και η αξία των αγροτικών προϊόντων, και να ανοίξουν νέες αγορές.
- Για την απορρόφηση της παραγωγής των νωπών προϊόντων έγιναν έντονες προσπάθειες σε διακρατικό επίπεδο, συχνά όμως οι οργανωτικές αδυναμίες τόσο των δημόσιων υπηρεσιών και οργανισμών, όσο και των συνεταιριστικών οργανώσεων δεν επέτρεψαν την πλήρη αξιοποίηση των σχετικών συμφωνιών.
- * Έγινε αναδιάρθρωση των ενισχύσεων προς την κτηνοτροφία, σε τρόπο που να συμβάλλουν στην ορθολογικότερη οργάνωση της παραγωγής και τη μείωση του κόστους και προωθείται το πρόγραμμα δημιουργίας και εκσυγχρονισμού σφαγείων σ' όλη τη χώρα.
 - * Το πρόγραμμα επενδύσεων για την αλιεία αναμορφώθηκε με ιδιαίτερη έμφαση στην υποδομή και την ενίσχυση των συνεταιρισμών.

* Βελτιώθηκε το σύστημα πυροπροστασίας των δασών και δόθηκε η δυνατότητα άμεσης επέμβασης των ίδιων των δασικών υπηρεσιών κατά των καταπατητών.

* Σε ό,τι αφορά τα θέματα που απορρέουν από τις σχέσεις μας με την ΕΟΚ, απλοποιήθηκε το σύστημα καταβολής των κοινοτικών ενισχύσεων, μέσω της ΥΔΑΓΕΠ και επιταχύνθηκαν έτσι οι σχετικές διαδικασίες. Επίσης αυξήθηκε θεαματικά η ικανότητά μας σαν χώρας για την απορρόφηση κοινοτικών πόρων. Επιτεύχθηκε η αναπροσαρμογή της ισοτιμίας της πράσινης δραχμής, ώστε η μέση δραχμική αύξηση των θεσμικών τιμών για τα γεωργικά προϊόντα να υπερκαλύπτει το 1982 και 1983 τον πληθωρισμό.

Σε πολλές περιπτώσεις - και βέβαια όπου αυτό κρίθηκε αναγκαίο για την προστασία του εισοδήματος των Ελλήνων παραγωγών - η Κυβέρνηση δεν δίστασε να χορηγήσει εθνικές ενισχύσεις πάνω και πέρα από τις τιμές της ΕΟΚ. Υλοποιήσαμε έτσι τη θέση μας "ΤΙΜΕΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ".

Ακόμα μετά από επίμονη διαπραγμάτευση επιτεύχθηκαν :

- η επέκταση στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας, των ειδικών ρυθμίσεων που ισχύουν για τις προβληματικές περιοχές της Ιταλίας στον τομέα των διαρθρώσεων,
- η εξίσωση των ελληνικών θεσμικών τιμών ορισμένων προϊόντων προς τις κοινοτικές, πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου που πρόβλεπε η πράξη προσχώρησης,
- η τροποποίηση διαφόρων οδηγιών και κανονισμών σε όφελος των ελληνικών συμφερόντων.

* Στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης και παροχής υπηρεσιών στον αγροτικό κόσμο έγινε ουσιαστική αποκέντρωση. Σοβαρές και αποφασιστικής σημασίας αρμοδιότητες της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας μεταβιβάστηκαν στις Νομαρχιακές Υπηρεσίες.

Έτσι σήμερα τα αγροτικά προβλήματα και αιτήματα επιλύονται και ικανοποιούνται άμεσα από τις αποκεντρωμένες γεωργικές, δασικές και αλιευτικές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας.

Σοβαρά βήματα έγιναν για την απλούστευση των γραφειοκρατικών διαδικασιών με έμφαση στον τρόπο καταβολής των εισοδηματικών ενισχύσεων.

* Σημαντικά βήματα έγιναν για την επιμόρφωση των αγροτών. Μέσα στη διετία έγιναν από το ΕΛΚΕΡΑ και τις ΝΕΔΕ, πλήθος αγροτικών σεμιναρίων. Τα σεμινάρια αυτά που κάλυψαν όλο τον Ελλαδικό χώρο, παρακολούθησαν σημαντικός αριθμός αγροτών, ιδιαίτερα νέων αγροτών. Ανοίγεται έτσι

ο δρόμος της δημιουργίας αγροτικών στελεχών, ικανών και κατάλληλων που παίρνουν την υπόθεση της ανάπτυξης του χώρου στα χέρια τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΟ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Ελληνικός Λαός πορεύονται στη Λεωφόρο της Σοσιαλιστικής Αλλαγής.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και οι Έλληνες αγρότες, το κατ'έξοχήν κομμάτι των μη προνομιούχων, θεμελιώνουν και οικοδομούν την Σοσιαλιστική Κοινωνία στον αγροτικό χώρο.

Ο δρόμος μας, όπως επισημαίνεται στην απόφαση της 10ης Συνόδου της Κ.Ε., για το Σοσιαλισμό, δεν αντιγράφει ξένα πρότυπα, δεν έχει τις ιδεολογικές του αφετηρίες σε κάποιες "έτοιμες" αποστεωμένες λύσεις. Μέσα από τις αναλύσεις μας αξιοποιούμε την παγκόσμια εμπειρία και γνώση, προσαρμόζουμε τις επιλογές στις συνθήκες, τις δομές, τις ανάγκες, τις παραδόσεις, το επίπεδο της κοινωνικής συνείδησης που υπάρχει.

Ο δρόμος της Αγροτικής Αλλαγής που ακολουθούμε είναι ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ.

Οι δομικές και θεσμικές αλλαγές στο παραγωγικό αγροτικό επίπεδο περνούν μέσα από τις "Αγροτοβιομηχανικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις" που αλλάζουν τις παραγωγικές σχέσεις και απαλλάσσουν την αγροτική τάξη από την εκμετάλλευση, το άγχος, την καταπίεση.

Οι παραγωγικές αγροτικές δυνάμεις μέσα από τις "ΑΓΡΟΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ" τους, παίρνουν στα ίδια τους τα χέρια όλη τη παραγωγική διαδικασία από τις πρώτες ύλες και τα εφόδια που καλλιεργούν μέχρι την τελική διάθεση των προϊόντων στην εσωτερική και εξωτερική αγορά.

Η πορεία μετάβασης στο Σοσιαλισμό φωτίζεται από τις θεμελιώδεις αρχές μας, της Εθνικής Ανεξαρτησίας, της Λαϊκής Κυριαρχίας, της Δημοκρατίας, της Κοινωνικής Δικαιοσύνης.

Οι δομικές και θεσμικές αλλαγές που πραγματοποιούνται στο κοινωνικό, παραγωγικό, πολιτιστικό, επίπεδο του αγροτικού χώρου, και της αγροτικής κοινωνίας, απαιτούν παναγροτική προσπάθεια, συμμετοχή και συσπείρωση.

Η στρατηγική πολιτική επιλογή της ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ, σηματοδοτεί τα βήματά μας, και στον αγροτικό χώρο.

Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν υπάρχουν πράσινες, κόκκινες, γαλάζιες αγροτικές τιμές, δεν υπάρχουν διαφορετικά αγροτικά οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, για τον αγρότη που από παράδοση ψηφίζει Δεξιά, Κεντρώα, αριστερά.

Κοινά είναι τα προβλήματα για όλους τους αγρότες. Την ίδια εκμετάλλευση υφίσταται η αγροτική τάξη από το ληστρικό καπιταλιστικό σύστημα που είχε δομήσει η Δεξιά.

Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπάρχει ενιαία, συνολική και αδιαίρετη μια από τις μη προνομιούχες τάξεις, η Αγροτιά.

Η πολιτική μας της Εθνικής Συμφιλίωσης και ομοψυχίας βοίσκει στην αγροτική τάξη πεδίο εφαρμογής.

- Την αναπτυξιακή, κοινωνική και οικονομική πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και τις δομικές και θεσμικές αλλαγές που συντελούνται καθημερινά βήμα με βήμα, σ' όλα τα επίπεδα - ιδεολογικό, κοινωνικό, παραγωγικό, πολιτιστικό, - του αγροτικού χώρου, την αντιστρατεύονται, από διαφορετική ιδεολογική και πολιτική σκοπιά και η Νέα Δημοκρατία και το Κ.Κ.Ε..

- * Η Νέα Δημοκρατία, πολιτική έκφραση της δεξιάς, αντιμάχεται σφοδρά, την αναπτυξιακή πολιτική μας, και επιχειρεί να ναρκοθετήσει την πορεία της αλλαγής. Οι Νάρκες της όμως είναι ακίνδυνες για τις αγροτικές δυνάμεις. Στερούνται ιδεολογικής, πολιτικής και κοινωνικής γόμωσης.

Δεν συγκινείται και δεν παγιδεύεται πια ο αγρότης από τις κενού περιεχόμενου μεγαλοστομίες "Περί δεσμεύσεως της ιδιοκτησίας στη γη των αγροτών", "Περί καταργήσεως της φιλελεύθερης οικονομίας", "Περί καταργήσεως της ιδιωτικής πρωτοβουλίας", "Περί μετατροπής τους σε νέους κολήγους", γιατί επί Δεξιάς ποτέ δεν ήταν ελεύθερος αλλά σκλάβος. Ποτέ δεν ήταν ανεξάρτητος αλλά ήταν εξαρτημένος, ποτέ δεν ένιωθε ιδιοκτήτης της γης αλλά κολήγος. Γιατί τώρα ο αγρότης ξέρει ότι η Κυβέρνηση πασχίζει για να γίνει αυτός πραγματικά αφέντης της γης του και της παραγωγής του.

Ο αγροτικός λαός γνωρίζει και έχει βάλει βαθειά μέσα στο πετσί του, και δεν λησμονά ποτέ πια, ποιά ήταν η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και ποιά συμφέροντα, δουλικά υπηρετούσε. Δεν μπορεί να συσπειρώσει γύρω της την αγροτιά. Αντίθετα διαπιστώνεται ότι καθημερινά απογυμνώνεται από όσους είχε κατορθώσει να εγκλωβίσει μέχρι τις εκλογές του Οκτώβρη 1981.

Συσπειρώνει όμως γύρω της όλους εκείνους που πλουσιοπάροχα επιχορηγούσε, τροφοδοτούσε και επιδοτούσε από το αίμα της αγροτικής τάξης, τους μεγαλοεξαγωγείς, μεγαλοεισαγωγείς, τους χονδρέμπορους, τους μεσάζοντες, τους μεγαλομεταποιητές αγροτικών προϊόντων. Οι αντιαγροτικές αυτές δυνάμεις με όσα μέσα διαθέτουν ακόμα επεχείρησαν και επιχειρούν να σαμποτάρουν την αλλαγή, καθοδηγούμενοι άμεσα από το πολιτικό τους φορέα

τη Νέα Δημοκρατία.

Στη πρόκληση αυτή, η αγροτιά οφείλει αποφασιστικά και δυναμικά να δώσει την σαφή και τελειωτική απάντηση. Μέσα από τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις της πρέπει άμεσα να πάρει στα χέρια της τα μέσα παραγωγής από τους εκμεταλλευτές της, πρέπει άμεσα να πάρει στα χέρια της την εμπορία και διάθεση των προϊόντων της στην εξωτερική και εσωτερική αγορά, πρέπει να δώσει τη μάχη ώστε όλες οι εισροές του αγροτικού τομέα να περάσουν μέσα στις αγροτοσυνεταιριστικές και συνεταιριστικές οργανώσεις. ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΑΣ ΕΙΝΑΙ :

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΧΗΣ ΔΡΑΣΗ ΡΙΖΩΝΕΙ
ΚΑΙ ΒΑΘΑΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ"

- * Το Κ.Κ.Ε. δέσμια μιας αδιέξοδης πολιτικής στρατηγικής και μιας ξεπερασμένης φυσιογνωσίας με δυσπιστία και αμφισβήτηση, παρακολουθεί τις κοινωνικές αλλαγές που καθημερινά συντελούνται στον αγροτικό χώρο.

Το μοντέλο του "Κρατισμού" που οραματίζεται ξεπερασμένο από τις κοινωνικές, οικονομικές, τεχνολογικές εξελίξεις των καιρών και με την ορατή πια αποτυχία του όπου εφαρμόζεται δεν μπορεί να βρει απήχηση και αποδοχή, από τις αγροτικές μάζες.

Γιαυτό και το Κ.Κ.Ε. δεν είναι σε θέση να προβάλλει μια συνολική πολιτική πρόταση για τον Αγροτικό χώρο.

Την ιδεολογικοπολιτική του αδυναμία να δώσει συνολική πολιτική πρόταση το Κ.Κ.Ε. μεταλλάσσει και την μεταθέτει στο απολίτικο "οικονομίστικο" πεδίο μάχης. Εκεί αρκετές φορές οι εκφραστές του συμμαχούν ευκαιριακά με αντιδραστικούς και συντηρητικούς αγροτοπατέρες που συνειδητά ανήκουν στη δεξιά, υιοθετώντας χωρίς αρχές τα πλέον άκαιρα και μη εφικτά αιτήματα και αξιώσεις, με μοναδικό στόχο να φανεί σαν "εγγυητής" και "συνεπής" πολιτικός φορέας.

Με την απολίτικη αυτή στάση του μάταια αναμένει ότι θα εισπράξει, κομματικά ωφέλη, ενώ αντικειμενικά παρακωλύει πρόσκαιρα, βέβαια την πορεία των κοινωνικών αγροτικών δυνάμεων για τη Σοσιαλιστική Αλλαγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ Η ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ

Ο ρόλος και το πλαίσιο δράσης του μαζικού κινήματος ενεργά περιγράφεται στην απόφαση της 10ης Συνόδου της Κ..Ε. του Κινήματος. Επισημαίνεται στην απόφαση ότι :

" Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το μαζικό κίνημα πορεύονται παράλληλα μέσα από τους κοινούς ιστορικούς στόχους και τις κοινές εθνικές και ταξικές συντεταγμένες που καθορίζουν την επίπονη πορεία για την κοινωνική αλλαγή.

Την οργανική αυτή συμπόρευση χαρακτηρίζει η συμπαράσταση και συμπαράταξη του μαζικού κινήματος στη νέα εθνική αναπτυξιακή κατεύθυνση. Η ενότητα των αντιλήψεων για τα μεγάλα εθνικά μας θέματα, η ολόπλευρη συμπαράσταση στον αγώνα της Κυβέρνησης για την απομάκρυνση των ξένων βάσεων και την αμυντική θωράκιση της πατρίδας μας, συνοδεύεται από την κατανόηση της δύσκολης προσπάθειας της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ξεπεράσει την οικονομική κρίση, να θεμελιώσει τις δομές της αυτοδύναμης ανάπτυξης, της σοσιαλιστικής αλλαγής Το έδαφος όπου θα δοκιμασθεί και θα σφυρηλατηθεί η νέα φυσιογνωμία και η σοσιαλιστική στρατηγική του Μαζικού Κινήματος, είναι το πεδίο πάλης που ανοίγεται μέσα από τις δομικές και θεσμικές αλλαγές σ' ολόκληρο το κύκλωμα της παραγωγικής διαδικασίας, της κοινωνίας του πολιτισμού. Οι νέες παραγωγικές και κοινωνικές σχέσεις θα αποτελέσουν την πηγή τροφοδότησης και πεδίο της συνεχούς αναφοράς των νέων αντιλήψεων, δομών και εξειδικευμένων πρακτικών του μαζικού κινήματος". Το κομμάτι αυτό της απόφασης της Κ.Ε. δείχνει το στίγμα και την κατεύθυνση της πορείας του Μ.Κ..

Το μαζικό αγροτικό κίνημα οφείλει σήμερα να επαναπροσδιορίσει το ρόλο του, να κατευθύνει τη δράση του στις νέες θεσμικές και δομικές αλλαγές που άρχισαν στον αγροτικό χώρο και να παρέμβει αποφασιστικά για την εδραίωσή τους και στη συνέχεια για τη δυναμική τους λειτουργία.

Ι. Το Συνεταιριστικό Κίνημα

Επιλογή στρατηγικής σημασίας για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η ανάπτυξη του συνεταιριστικού κινήματος στη χώρα μας.

Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο συνεταιρισμός είναι ένα μέσο για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Ο Αγροτοβιομηχανικός Συνεταιρισμός είναι το μέσο που συντελείται η αλλαγή των παραγωγικών σχέσεων στον αγροτικό χώρο και οδηγεί όχι μόνο στην ανάπτυξη του χώρου αλλά και γενικά της υπαίθρου.

Ο εκδημοκρατισμός του αγροτικού συνεταιριστικού κινήματος που συντελέστηκε πρόσφατα, δημιουργεί νέες δυνατότητες για δομική, οργανωτική, λειτουργική και παραγωγική ανάπτυξή του. Ανοίχθηκαν πια οι προϋποθέσεις για δυναμική του παρέμβαση σ' όλο το φάσμα της παραγωγικής διαδικασίας.

Στους εννιά μήνες που πέρασαν αφότου ολοκληρώθηκε ο εκδημοκρατισμός των συνεταιριστικών οργανώσεων και οι δημοκρατικές προοδευτικές δυνάμεις πήραν στα χέρια τους τις διοικήσεις των Σ.Ο. έγιναν θετικά

βήματα για τη δημιουργία μιας νέας αντίληψης για το ρόλο και την αποστολή των Σ.Ο. και των δυνατοτήτων που ανοίγονται να παρέμβει στη παραγωγική διαδικασία.

Εκτιμούμε όμως ότι έπρεπε να κάνουμε περισσότερα.

Η αρχική αδυναμία συγκροτημένης καθοδήγησης, η μη ολοκληρωμένη ενιαία ιδεολογικοπολιτική αντίληψη, η διοικητική και διαχειριστική απειρία μελών των διοικήσεων ήταν μερικά από τα αίτια.

Αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθούν αδικαιολόγητες προστριβές, καθυστερήσεις, κενά, απορίες για τις δυνατότητες παρέμβασης στην παραγωγική διαδικασία, για τον τρόπο λειτουργίας, για τις μεταξύ τους σχέσεις των συνεταιριστικών οργανώσεων κ.λ.π..

Το Συνεταιριστικό Κίνημα σήμερα πρέπει άμεσα να καθορίσει στους Στρατηγικούς, ενδιάμεσους και άμεσους στόχους του σε όλα τα επίπεδα δράσης του.

Αφού λάβει υπόψη του το υπάρχον επίπεδο παραγωγικών δυνατοτήτων, κοινωνικής συνείδησης, πρακτικής δράσης, να προχωρήσει αποφασιστικά στην αλλαγή της δομής και λειτουργίας των οργανώσεών του.

Η παρέμβαση του Συνεταιριστικού Κινήματος πρέπει να γίνει άμεσα :

- * Στη δομή
- * Στον τρόπο λειτουργίας του
- * Στην παραγωγική διαδικασία
- * Στον τρόπο διοίκησης
- * Στον προσδιορισμό των σχέσεων μεταξύ των Συνεταιριστικών Οργανώσεων
- * Στον τρόπο αξιοποίησης των παρεχομένων από την πολιτεία κινήτρων για επενδύσεις
- * Στην επιμόρφωση αγροτικών στελεχών

Το Νομοσχέδιο για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς, που καταρτίστηκε με τη συμμετοχή των συνεταιριστικών οργανώσεων δίνει το ιδεολογικό και πολιτικό πλαίσιο της δομής, της οργάνωσης, της λειτουργίας και την κατεύθυνση παρέμβασης των Σ.Ο. στην παραγωγική διαδικασία.

Α. Η παρέμβαση στη Δομή :

Άμεση πρέπει να είναι η ενεργοποίηση των συνεταιριστικών στελεχών στην αλλαγή της υπάρχουσας δομής των συνεταιριστικών οργανώσεων.

Η σημερινή δομή του έχει δημιουργήσει μια απαράδεκτη κατάσταση πολυδιάσπασης, σύγχυσης, και επικαλύψεων.

Υπάρχουν σήμερα περίπου :

7.500 Γενικοί και κλαδικοί συνεταιρισμοί.

107 Ενώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών, αν και οι Νομοί είναι 52

22 Ειδικές Ενώσεις Συνεταιρισμών.

4 Ενώσεις Ειδικής Νομοθεσίας.

4 Κοινοπραξίες Ενώσεων.

11 Κεντρικές Ενώσεις.

7 Κοινοπραξίες Γεωργικών Συνεταιρισμών.

72 Συνεταιριστικές Εταιρείες που υπάγονται στη ρύθμιση της Εμπορικής Νομοθεσίας.

10 Κοινοπραξίες του Ν.Δ. 8374/58.

17 Άτυπες Κοινοπραξίες συνεργασίας Συνεταιριστικών Οργανώσεων.

Η μωσαϊκή αυτή δομή πρέπει να αλλάξει. Είναι απαράδεκτη, δημιουργεί προστριβές, αθέμιτους ανταγωνισμούς, σπατάλη δυνάμεων και πόρων, επικαλύψεις δραστηριοτήτων, κ.λ.π., που δεν βοηθούν στην ενδυνάμωση του όλου συνεταιριστικού κινήματος.

Η Προτεινόμενη Δομή του συνεταιριστικού Κινήματος, όπως αυτή καθορίζεται και στο Νομοσχέδιο είναι :

* Ένας γενικός συνεταιρισμός, πολλαπλών δραστηριοτήτων σε κάθε ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ή ΠΟΛΗ.

* ΜΙΑ ΕΝΩΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΝΟΜΟ.

* ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΚΛΑΔΙΚΕΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ κατά προϊόν ή ομάδα προϊόντων. Παράλληλα και πέρα από τη δομή αυτή προβλέπεται η δημιουργία ορισμένου αριθμού Συνεταιριστικών Οργανισμών (π.χ. Οργανισμός Αγορής και αναδιανομής Αγροτικής γης, οργανισμός Λιπασμάτων, Οργανισμός Φυτοφαρμάκων, κ.λ.π.) για την ανάληψη εκείνων των δραστηριοτήτων που, από μόνες τους, αντικειμενικά, δεν μπορούν να αναλάβουν οι Συνεταιρισμοί.

* Η ΠΑΣΕΓΕΣ, κορυφαία οργάνωση του Συνεταιριστικού Κινήματος.

Η στρατηγικής σημασίας αυτή επιλογή της Δομής του Αγροτικού

Συνεταιριστικού Κινήματος θεμελιώνεται :

- * Για την πρωτοβάθμια Συνεταιριστική Οργάνωση (Συνεταιρισμό), στο ότι με το ΓΕΝΙΚΟ Συνεταιρισμό και ένα σε κάθε χωριό επιτυγχάνεται :
- α) Η ενότητα προσώπων, και η σύγκλιση των διαφόρων συμφερόντων.
 - β) Η ενότητα γης.
 - γ) Η ενότητα και ο συντονισμός των παραγωγικών δραστηριοτήτων μέσα στο χώρο.
 - δ) Η δημιουργία της κατάλληλης υποδομής (αποθήκες, ψυκτικοί θάλαμοι, συσκευαστήρια, κ.λ.π.).
 - ε) Η ορθολογικότερη αξιοποίηση των φυσικών πόρων και χρησιμοποίηση των τεχνικών μέσων (μηχανημάτων, εργαλείων, κ.λ.π.).
 - στ) Η δυνατότητα στελέχωσης με επιστημονικοτεχνικό προσωπικό.
 - ζ) Η διεύρυνση της οικονομικής βάσης της επιχειρηματικής μονάδας. Πρέπει να τονιστεί ότι σε όσες κοινότητες όπου δεν είναι δυνατό να υπάρξει βιώσιμος συνεταιρισμός, για πολλούς λόγους στη περίπτωση αυτή πρέπει η περιφέρεια του συνεταιρισμού να επεκτείνεται το πολύ και στις γειτονικές κοινότητες της έδρας του συνεταιρισμού. Σε καμιά όμως περίπτωση δεν δημιουργείται συνεταιρισμός κλαδικός, δηλαδή συνεταιρισμός που έχει αντικείμενο δραστηριότητας ένα μόνο προϊόν, π.χ. ελιές, καπνό, ντομάτα, πατάτες, κ.λ.π., ή με περιφέρεια που να καλύπτει συμπλέγματα περιοχών, κοινότητες, επαρχίες, Νομούς ή περιφέρειες π.χ. συνεταιρισμός με περιφέρεια μια επαρχία Νομού.

Συνεπώς καθοδηγητική δουλειά και γραμμή πλεύσης είναι :

- Ενεργοποίηση για τη συγχώνευση των ήδη υπάρχοντων συνεταιρισμών μέσα στην ίδια περιφέρεια σ'ένα συνεταιρισμό.
- Συμμετοχή στο συνεταιρισμό όσο πιο πολλών αγροτών, άσχετα από το είδος του προϊόντος που καλλιεργούν.
- Προπαγάνδισή της συνεταιριστικής ιδέας. Προβολή των πλεονεκτημάτων από τη συμμετοχή στο συνεταιρισμό.

- * ΓΙΑ την Δευτεροβάθμια Συνεταιριστική Οργάνωση (ΕΝΩΣΗ) μια σε κάθε Νομό, στην οποία εντάσσονται όλοι ανεξαιρέτα οι συνεταιρισμοί του Νομού.

Επιτυγχάνεται :

- α) Ο συντονισμός των δραστηριοτήτων μέσα στο Νομό.
- β) Αποφεύγονται οι αθέμιτοι ανταγωνισμοί.
- γ) Διευκολύνεται ο προγραμματισμός των καλλιεργειών.
- δ) Μεγενθύνεται η οικονομική βάση της μονάδας.
- ε) Επιτυγχάνεται η ορθολογικότερη αξιοποίηση της υπάρχουσας υποδομής.
- στ) Δίνεται η δυνατότητα χρήσης και εφαρμογής σύγχρονης και υψηλής στάθμης τεχνολογίας.
- ζ) Διευκολύνεται η καθετοποίηση της παραγωγής.
- η) Γίνεται καλλίτερη χρήση των φυσικών πόρων, και κεφαλαι-
οσυχικών μέσων.

Καθοδηγητική δουλειά πρέπει να είναι :

- Άμεση ενεργοποίηση για τη συγχώνευση των Ενώσεων του Νο-
μού σε ΜΙΑ ΕΝΩΣΗ.
- Προπαγάνδισι των πλεονεκτημάτων που θα έχουν οι συνεται-
ρισμοί, και κατ'επέκταση οι αγρότες από την ύπαρξη μιας
Ένωσης στο Νομό.
- Πάλη για το ξεπέρασμα των αντιρρήσεων ή δισταγμών που
ενδεχόμενα να δημιουργηθούν από τη συγχώνευση των Ενώσεων
που προέρχονται είτε από τοπικιστικές αντιλήψεις, είτε
από άμετρες φιλοδοξίες και εγωκεντρισμούς των Προέδρων
και μελών των Διοικήσεων, είτε από τα μικρο - προσωπικά
συμφέροντα του διευθυντικού υπαλληλικού προσωπικού, είτε
τέλος, από απειρία ή αμφιβολίες για την επιλογή της μιας
Ένωσης.

* ΓΙΑ την Τριτοβάθμια Συνεταιριστική Οργάνωση. (Κεντρική Κλα-
δική Συνεταιριστική Ένωση), πανελλαδικού επιπέδου στην οποία
εντάσσονται όλες οι Ενώσεις που ασχολούνται με τον αντίστοι-
χο κλάδο παραγωγής ή βασικό προϊόν :

Επιτυγχάνεται :

- α) Ο συντονισμός των δραστηριοτήτων και η επιβοήθηση του
έργου των αγροτών και των Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών.
- β) Η χάραξη ενιαίας εμπορικής εξαγωγικής επιθετικής πολιτι-
κής για το προϊόν, κάτω από το συντονισμό του ΟΠΕ και
της ΑΓΡΕΕ. Αποφεύγεται έτσι ο Ελληνικός ανταγωνισμός στη
Διεθνή αγορά, με τα γνωστά δυσμενή αποτελέσματα για την

Εθνική οικονομία, το προϊόν και τον παραγωγό.

- γ) Η παροχή στα μέλη της κάθε υπηρεσίας και ο εφοδιασμός τους με κάθε αγαθό που είναι απαραίτητο για τη πρωτογενή και δευτερογενή παραγωγή τους. Επιτυγχάνεται έτσι μείωση του κόστους παραγωγής του προϊόντος.
- δ) Η προώθηση και η εφαρμογή νέας τεχνικής και τεχνολογίας στη καλλιέργεια, συσκευασία, μεταποίηση του προϊόντος.
- ε) Η ενιαία εκπροσώπηση των αγροτών όλης της χώρας που ασχολούνται με το σχετικό κλάδο παραγωγής ή βασικό προϊόν στα θεσμοθετημένα όργανα διαλόγου και συνεργασία με το Κράτος, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και με άλλους αγροτικούς Δημόσιους Οργανισμούς.

Δουλειά συνεπώς του Σ.Κ. είναι η ενεργοποίησή του για τη σύσταση και λειτουργία των Κεντρικών Κλαδικών Συνεταιριστικών Ενώσεων.

B. Η παρέμβαση στην οργάνωση και λειτουργία των Σ.Ο.

Το κλειδί της επιτυχίας μιας συνεταιριστικής οργάνωσης (συνεταιρισμού, Ένωσης, Κ. Κλαδ. Ένωσης) είναι ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας της.

Απαράδεκτη είναι η σημερινή λειτουργική κατάσταση των συνεταιριστικών Οργανώσεων όλων των βαθμών σε όποιες βέβαια Σ.Ο. υπάρχουν - γιατί σε πληθώρα συνεταιρισμών δεν υπάρχει καν οργάνωση και λειτουργία ή είναι σε υποτυπώδη μορφή.

Πρέπει άμεσα να γίνει αντιληπτό απ'όλες τις Διοικήσεις των Σ.Ο. και από τους ίδιους τους αγρότες ότι με τέτοια απαρχαιωμένη, αποστεωμένη και γραφειοκρατική οργάνωση και λειτουργία δεν τα βγάζουν πέρα σαν επιχειρηματική μονάδα. Δεν πάμε με τον αραμπά όταν οι άλλοι πετούν με πύραυλο. Πρέπει η Σ.Ο. να λειτουργεί πάνω στις σύγχρονες επιχειρηματικές αρχές. Πρέπει να γίνει συνείδηση ότι η σωστή οργάνωση και λειτουργία της συνεταιριστικής μονάδας αυξάνει τη παραγωγικότητα, μειώνει το κόστος, μεγιστοποιεί το αποτέλεσμα.

Στόχος των συνεταιριστικών οργανώσεων πρέπει να είναι :

- α. Η εισαγωγή συστημάτων μηχανογράφησης, για τη συντόμευση και αποτελεσματικότητα της λειτουργίας.
- β. Η ταχύτητα εξυπηρέτησης των μελών της και γενικά των αγροτών, καθώς επίσης και των πελατών της.
- γ. Η δημιουργία πληροφορικού δικτύου με την εισαγωγή ηλεκτρονικών

εγκεφάλων.

δ. Η βελτίωση των όρων και συνθηκών δουλειάς των εργαζομένων.

Προϋπόθεση όμως της σωστής οργάνωσης και λειτουργίας των Σ.Ο. είναι η κατάλληλη στελέχωσή τους με επιστημονικό και τεχνικό προσωπικό.

Η δαπάνη της στελέσωσης θα βγει από την άμεση αύξηση του οικονομικού αποτελέσματος που θάχει η Σ.Ο..

Πρέπει άμεσα η ΠΑΣΕΓΕΣ σε συνεργασία μ' άλλους κρατικούς φορείς να μελετήσει ένα ενιαίο σύστημα σύγχρονης οργάνωσης και λειτουργίας των Σ.Ο..

Άμεσα, κάτω από το συντονισμό, έλεγχο και καθοδήγηση της ΠΑΣΕΓΕΣ στη πρώτη φάση οι Κεντρικές Κλαδικές Ενώσεις, και οι Ενώσεις :

Πρώτο : Να εφαρμόσουν σύστημα μηχανογράφησης για καταχώρηση των οικονομικών, διαχειριστικών, λογιστικών πράξεων.

Δεύτερο : Να δημιουργήσουν πληροφορικό δίκτυο, με Τράπεζα πληροφοριών στη ΠΑΣΕΓΕΣ.

Πρέπει άμεσα οι συνεταιριστικές οργανώσεις να λειτουργούν όπως οι σύγχρονες επιχειρηματικές μονάδες. Αλλιώς δεν θα τα βγάλουν πέρα.

Γ. Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Κρίσιμο κομβικό σημείο στη πορεία ανάπτυξης του Συνεταιριστικού αγροτικού κινήματος είναι ο βαθμός συμμετοχής και ο τρόπος παρέμβασης των συνεταιριστικών οργανώσεων σ' όλο το φάσμα (κλίμακα) της παραγωγικής διαδικασίας. Ο βαθμός συμμετοχής σήμερα των Σ.Ο. είναι απαράδεκτα χαμηλός σ' όλα τα τμήματα του φάσματος. Συνέπεια είναι ότι τα αγροτικά προϊόντα φεύγουν από τα χέρια της αγροτιάς, της γεωργίας γενικότερα και φθάνουν στον καταναλωτή σε μια αξία τετραπλάσια χωρίς η γεωργία να ωφελείται καθόλου από τη νέα αξία που δημιουργήθηκε. Άλλοι, ενδιαμέσοι κρίκοι, (έμποροι μεσάζοντες-μεσίτες, βιομήχανοι συσκευαστές - μεταποιητές), καρπώνονται το μεγαλύτερο ποσοστό της τιμής που πληρώνει τελικά ο καταναλωτής, και μάλιστα κάτω από ληστροικούς όρους. Ο "Αγροτοβιομηχανικός Συνεταιρισμός" ξεκινά λοιπόν μ' αυτή τη βασική σκέψη. Πώς η αγροτιά θα μπορεί να επεξεργάζεται και να εμπορεύεται τα προϊόντα του μόχθου της και επόμενα να κερδίζει (να κρατά μέσα στη γεωργία) την υπεραξία που δημιουργείται κατά τη διάρκεια της εμπορίας και επεξεργασίας των δικών της προϊόντων. Πρακτικά δηλαδή ο Α.Β.Σ. στοχεύει να κάνει μέσα στον τομέα γεωργίας όλες εκείνες τις εργασίες που γίνονται στο εμπόριο, στη βιομηχανία, ώστε τα κέρδη να μένουν στη γεωργία υπέρ των αγροτών. Ο Α.Β.Σ. είναι λοιπόν ένα σύνολο δραστηριοτήτων παραγωγικών, εμπορικών, επεξεργασίας και διάθεσης σε συλλογική - συνεταιριστική βάση.

Στο παράρτημα (1) της εισήγησης, δίνεται η έννοια του όρου "φάσμα" (κλίμακα) παραγωγικής διαδικασίας και παραστατικά αναλύονται, από μεθοδολογικής σκοπιάς, τα διάφορα τμήματά του.

Πρέπει άμεσα, ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ, χωρίς χρονοτριβή και καθυστέρηση οι συνεταιριστικές οργανώσεις να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους στο τρίτο και τέταρτο τμήμα του φάσματος (κλίμακας) της παραγωγικής διαδικασίας που για λόγους γνωστικής αφομοίωσης τα αποκαλούμε αντίστοιχα "Τμήμα Συλλεκτικό - Συσκευαστικό - Μεταποιητικό" και Τμήμα "Εμπορικό".

Η παρέμβαση στα στάδια αυτά της παραγωγικής διαδικασίας των συνεταιριστικών οργανώσεων είναι καθοριστική για την αλλαγή των παραγωγικών σχέσεων στη γεωργία. Η ολοκλήρωση της ανάληψης των δραστηριοτήτων αυτών από τις Σ.Ο. θα αποβεί ωφέλιμη και για τους ίδιους τους αγρότες και για την Εθνική Οικονομία και για το Έθνος γενικότερα.

α. "Τμήμα Συλλεκτικό - Μεταποιητικό"

Οι δραστηριότητες αυτού του τμήματος (σταδίου) που ξεκινούν από τη συλλογή, τη μεταφορά, την αποθήκευση, τη συντήρηση, τη συσκευασία, τη μεταποίηση σε τρόφιμα ή άλλα τελικά καταναλωτικά προϊόντα πρέπει άμεσα να αναληφθούν από τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις.

Εδώ θα πρέπει να ξεχωρίσουμε δύο κατηγορίες προϊόντων, γιατί μετά το τέλος αυτού του σταδίου τα προϊόντα μεταβάλλονται από γεωργικά σε προϊόντα διατροφής - τρόφιμα - ή σ' άλλα έτοιμα καταναλωτικά αγαθά (π.χ. ύφασμα, δέρμα, παπούτσι).

Η πρώτη κατηγορία είναι αυτή που έχει ανάγκη επεξεργασίας για να φθάσει στην κατανάλωση (π.χ. σιτάρι, τεύτλα, βαμβάκι) και που το στάδιο αυτό είναι αποφασιστικό. Η δεύτερη κατηγορία είναι αυτή που η απλή συσκευασία είναι αρκετή για να οδηγήσει το προϊόν στον καταναλωτή (π.χ. φρούτα και λαχανικά). Βέβαια υπάρχουν προϊόντα που βρίσκονται και στις δύο κατηγορίες. Όμως η διεθνής τάση είναι ότι κάθε χρόνο και όσο η κοινωνία αναπτύσσεται τόσο το γεωργικό προϊόν διατίθεται σαν προϊόν διατροφής δηλαδή υφίσταται μια πρώτη επεξεργασία.

Εκτιμούμε ότι γι αυτό το τμήμα υπάρχουν οι όροι, οι προϋποθέσεις, οι δυνατότητες, οι προοπτικές να αναληφθεί από τις Σ.Ο. και πάνω απ' όλα υπάρχει η θέληση και η αποδοχή από τους ίδιους τους παραγωγούς όπως οι συνεταιριστικές τους οργανώσεις αναλάβουν άμεσα αυτές τις δραστηριότητες.

Εδώ μπαίνουν όμως καθοριστικής σημασίας ερωτήματα - ζητήματα.

Από ποιού βαθμού συνεταιριστική οργάνωση θα αναληφθούν οι δραστηριότητες αυτές. Που χωροταξικά θα δημιουργηθούν οι μονάδες συσκευασίας και ιδιαίτερα μεταποιητικές, ποιό το μέγεθος των μονάδων αυτών. Η απάντηση δεν είναι απλή αλλά σύνθετη.

Απαιτείται να μελετηθούν, ερευνηθούν και να αναλυθούν σε βάθος τα πράγματα. Έχοντας πάντοτε στο νού μας ότι αλλάζουμε τις παραγωγικές σχέσεις, ότι οικοδομούμε ένα διαφορετικό τρόπο παραγωγής, ότι είμαστε σοσιαλιστές και όχι καπιταλιστές, ότι δεν δεχόμαστε να υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, ότι το συμφέρον του συνόλου προτάσσεται του ατομικού ή της ομάδας, ότι σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων επιλέγεται το γενικό και όχι το ατομικό, θα επιχειρηθεί να δοθεί ένα πλαίσιο, που να διαμορφώνει τις σκέψεις, θα κατευθύνει τις αποφάσεις και θα καθοδηγεί τις πράξεις μας.

Κατά πρώτο λόγο κάθε πρωτοβάθμια συνεταιριστική οργάνωση (συνεταιρισμός) μπορεί να αναλάβει αυτές τις δραστηριότητες, κάτω όμως από τους εξής όρους :

α1. Να έχει την κατάλληλη υποδομή. Αν δεν έχει θα πρέπει να ερευνήσει αν μέσα στην περιφέρειά της υπάρχει, στα χέρια ιδιωτικού φορέα, η κατάλληλη από κάθε άποψη υποδομή, την οποία μπορεί να χρησιμοποιήσει, είτε μισθώνοντας, είτε εξαγοράζοντας την, είτε τέλος με οποιαδήποτε άλλη μορφή συνεργασίας να την χρησιμοποιήσει.

Πρέπει ν'αποφεύγεται η κατασκευή έργων υποδομής, ιδιαίτερα συσκευαστηρίων και μεταποιητικών βιομηχανιών σε περιοχές που υπάρχουν ήδη τέτοιες μονάδες, γιατί γίνεται σπατάλη επενδυτικών πόρων, και μη ορθή παραγωγική αξιοποίηση του υπάρχοντος δυναμικού.

α2. Αν δεν υπάρχει καθόλου υποδομή ο συνεταιρισμός θα κατασκευάζει μονάδες μεγέθους που να καλύπτει την υπάρχουσα και μελλοντική παραγωγική δυναμικότητα της περιφέρειάς του.

Σε καμιά όμως περίπτωση δεν πρέπει να κατασκευάζει μονάδες μεγέθους που να υπερκαλύπτει την παραγωγική δυναμικότητα της περιφέρειάς του και που για να λειτουργήσουν οι μονάδες αυτές αποδοτικά και οικονομικά χρειάζεται να απορροφούν τα προϊόντα άλλων περιοχών, επαρχίας, Νομού, περιφέρειας.

Οι μονάδες, οι συσκευαστικές ή μεταποιητικές, του μεγέθους που καλύπτουν την παραγωγική δυναμικότητα μιας ευρύτερης περιφέ-

ρειας από τα όρια της περιφέρειας.

ενός συνεταιρισμού - επαρχία, Νομός κ.λ.π. - πρέπει να κατασκευάζονται είτε από σύμπλεγμα συνεταιρισμών της επαρχίας, ή από την Ένωση του Νομού, ή από τις Ενώσεις της ευρύτερης περιφέρειας, είτε τέλος από την Κεντρική Κλαδική Ένωση. ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ.

Ένα παράδειγμα για να γίνει αντιληπτό τι εννοούμε :

Ας εξετάσουμε ένα αγροτικό συνεταιρισμό του χωριού (X) σε περιοχή που η κύρια παραγωγή των αγροτών του είναι το βαμβάκι. Στην περιφέρειά του παράγεται συνολικά 5.000 τόννοι βαμβάκι. Η τεχνικοοικονομική μελέτη βιωσιμότητας και οικονομικής αποδοτικότητας δείχνει ότι για να υπάρξει καθετοποίηση του προϊόντος, βαμβάκι σε ύφασμα, δηλαδή να υπάρξει μονάδα εκκόκλισης, κλωστηρίου, υφαντηρίου απαιτείται η ύπαρξη πρώτης ύλης (βαμβάκι) ύψους τουλάχιστον 20.000 τόννων.

Η συνολική παραγωγή του βαμβακιού στην περιοχή (Νομό) είναι 21.000 τόννοι. Συνεπώς ο Συνεταιρισμός του χωριού (X) δεν θα πρέπει να προβεί σε κατασκευή τέτοιας μονάδας. Η μονάδα αυτή θα κατασκευασθεί από την ΕΝΩΣΗ του Νομού, που καλύπτει την παραγωγή βαμβακιού όλων των συνεταιρισμών.

Στην αντίθετη περίπτωση που η κατασκευή γινόταν μόνο από το συνεταιρισμό του χωριού (X) ο συνεταιρισμός αυτός αντικειμενικά θα δημιουργούσε σχέσεις εξάρτησης και εκμετάλλευσης σε βάρος των βαμβακοπαραγωγών που ανήκουν σε άλλους συνεταιρισμούς στον ίδιο Νομό.

Θα ήταν λάθος τον εκμεταλλευτή ιδιώτη φορέα μεταποιητή του βαμβακιού να τον υποκαταστήσει ο Συνεταιρισμός του χωριού (X), γιατί τα μέλη του συνεταιρισμού αυτού θα επιδιώκουν πως να μεγιστοποιήσουν την οικονομική τους ψφέλεια, μη ενδιαφερόμενα για τους άλλους παραγωγούς βαμβακιού του Νομού. Αν άλλωστε αυτή η αντίληψη περάσει σ' όλους τους συνεταιρισμούς του Νομού δεν θα υπήρχε η εκμετάλλευση του ενός ή του άλλου συνεταιρισμού αλλά γενική αρνητική επίπτωση σ' όλους τους συνεταιρισμούς.

Πρέπει συνεπώς να γίνει αντιληπτό ότι δεν είναι δυνατό κάθε συνεταιρισμός (πρωτοβάθμια συνεταιριστική οργάνωση) να γίνει ολοκληρωμένης μορφής Αγροτοβιομηχανικός Συνεταιρισμός.

Η αντίληψη που έχει δημιουργηθεί από πολλούς και για διάφορους λόγους σε πολλά συνεταιρισμένα άτομα - και υπάρχουν παραδείγματα - ότι ο συνεταιρισμός του χωριού τους πρέπει να καταστεί αγρο-

τοβιομηχανικός ολοκληρωμένης μορφής, συνεταιρισμός δεν είναι σωστή.

Η καθιέρωση της αγροτικής παραγωγής κατά κανόνα πρέπει να γίνεται από ανώτερου βαθμού από το Συνεταιρισμό Οργάνωση, Ένωση, Κλαδική Κεντρική Ένωση.

Ο όρος "ΑΓΡΟΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ" έχει ευρύτερη της αποδιδόμενης από πολλά άτομα έννοια. Δεν αναφέρεται μόνο στη πρωτοβάθμια Συνεταιριστική Οργάνωση (Συνεταιρισμό) αλλά εννοιολογικά καλύπτει και απευθύνεται σ'όλες τις βαθμίδες των Συνεταιριστικών Οργανώσεων.

Ορθότερο και για αποφυγή σύγχυσης να χρησιμοποιείται ο όρος "Αγροτοβιομηχανική Συνεταιριστική Οργάνωση". Αυτό φυσικά κάθε άλλο παρά αποκλείει τον πρωτοβάθμιο συνεταιρισμό όταν οι συνθήκες το επιτρέπουν.

- Η επιθετική όμως πολιτική των Σ.Ο. δεν πρέπει να σταματά στο πως να κατακτήσουν τις δραστηριότητες αυτές. Πρέπει να επεκταθεί στο ποιοτικό ανέβασμα των προϊόντων που συσκευάζουν και μεταποιούν.

- Τρόφιμα υγιεινά,

- Τρόφιμα ποιοτικά ανώτερα,

- Τρόφιμα καλά συσκευασμένα και τυποποιημένα, πρέπει να είναι οι βασικές επιδιώξεις των Σ.Ο.

Τότε θα κατακτήσουμε αγορές,

Τότε τα Ελληνικά προϊόντα θα γίνουν περιζήτητα.

Άμεση δουλειά που πρέπει να γίνει είναι :

Κάθε Ένωση, του Νομού σε άμεση συνεργασία με την τριτοβάθμια συνεταιριστική κλαδική ένωση, με την ΠΑΣΕΓΕΣ, την Α.Τ.Ε. και τις Κρατικές υπηρεσίες να μελετήσει και να αναλύσει την κατάσταση και την υπάρχουσα υποδομή στο χώρο της, από κάθε άποψη, οικονομική, κοινωνική, παραγωγική. Να εντοπίσει τις ελλείψεις, τις ανάγκες και τα προβλήματα. Να προγραμματίσει, αξιολογήσει και ιεραρχήσει τις ενέργειες και τα έργα που πρέπει να γίνουν στο χώρο της, ώστε να είναι σε θέση οι συνεταιρισμοί της κάτω από το συντονισμό, ευθύνη και καθοδήγησή της, ή και με συνεργασία της να αναλάβουν αυτές τις δραστηριότητες.

β. Τμήμα "Εμπορικό"

Οι δραστηριότητες αυτού του τμήματος της παραγωγικής διαδικασίας αρχίζουν, από το σημείο εκείνο που το αγροτικό προϊόν είτε σε νωπή κατάσταση, είτε μεταποιημένο, είναι έτοιμο για διάθεση στην εσωτερική ή εξωτερική αγορά και φθάνει μέχρι τον καταναλωτή.

Είναι ένα από τα κρίσιμότερα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας. Ο τρόπος διακίνησης και διάθεσής του, έχει επιπτώσεις και στο οικονομικό και κοινωνικό πεδίο.

Η σημερινή κατάσταση της διακίνησης - διάθεσης των προϊόντων διατροφής είναι απαράδεκτη, καθώς οικονομικά απαράδεκτοι είναι και οι όροι εμπορίου που διαμορφώνονται στις συναλλαγές.

Πρέπει και επιβάλλεται άμεσα να γίνουν βαθιές τομές στο υπάρχον σύστημα. Πρέπει να γίνουν δομικές και θεσμικές αλλαγές στο σύστημα.

Καθοριστικό ρόλο στις προσπάθειες που πρέπει να γίνουν για την εξυγίανση και αλλαγή του συστήματος διακίνησης - και εμπορίας τόσο στην εσωτερική όσο και στην εξωτερική αγορά θα παίξουν οι συνεταιριστικές οργανώσεις.

α. Διακίνηση - διάθεση στην Εσωτερική Αγορά

Το πιο καυτό και καίριο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα Κυβέρνηση και φορείς είναι η διακίνηση και διάθεση των προϊόντων. Γνωρίζουμε πολύ καλά πόσο μεγάλη σημασία έχει αυτός ο χώρος. (συμμετέχει κύρια στη διαμόρφωση των τιμών) Πρέπει να κατανοήσουμε γιατί οι κυβερνήσεις της δεξιάς, δημιούργησαν ένα τέτοιο πλέγμα νόμων και τέτοιους κανόνες συμπεριφοράς, ώστε να μειωθεί στο ελάχιστο η παρουσία των κοινωνικών φορέων σ' αυτόν. Η δομή εμπορίας που αναπτύχθηκε, ανταποκρίνεται σε πολύ μεγάλο βαθμό στο μοντέλλο ανάπτυξης που ακολουθήθηκε στη χώρα μας. Μέσα απ' αυτόν τον χώρο πέρασε κύρια η εξάρτηση, η παραγωγή και αναπαραγωγή της κουλτούρας της υποτέλειας. Δεν τοποθετήθηκε εξ' άλλου τυχαία για τους "μεσάζοντες" ο Πρόεδρος του Κινήματος.

Στόχος μας δεν είναι μέσα απ' αυτήν την εισήγηση να αναλύσουμε το χώρο της εμπορίας και της διάθεσης των προϊόντων, Συνεπικτικά όμως επιβάλλεται να αναφέρουμε ορισμένες αλήθειες για να κατανοηθούν πιο σωστά οι προτάσεις που κάνουμε και το πόσο δύσκολη θα είναι η πορεία μας.

Είναι σίγουρο ότι οι μόνες οργανωμένες δυνάμεις, με συγκεκριμένη τακτική και στρατηγική που κινούνται σ' αυτόν τον χώρο σήμερα είναι οι πολυεθνικές εταιρίες. Υπάρχουν φυσικά και αυτόχθονες δυνάμεις, χονδρέμποροι, μεμονωμένοι, εταιρείες εμπόρων, συνεταιρισμοί, κ.λ.π. που συμμετέχουν, σε καμιά όμως περίπτωση δεν μπορούμε να πούμε ότι καθορίζουν πολιτική σ' αυτό το χώρο.

Μιλάμε για τη διακίνηση γενικά και δεν περιοριζόμαστε μονάχα στα αγροτικά προϊόντα, η συμμετοχή των οποίων στη διαμόρφωση του δείκτη τιμών καταναλωτή δεν είναι τόσο μεγάλη, όσο πολλές φορές πιστεύουμε. Έχουν λοιπόν τα μεγάλα συγκροτήματα ταχτική και στρατηγική και αυτή εκφράζεται συγκεκριμένα, όταν σήμερα βλέπουμε να επιλέγουν συγκεκριμένες μορφές παρέμβασης για την εμπορία σε σχέση με νέους όρους που διαμορφώνονται (Κυβέρνηση, φορείς, κ.λ.π.), επένδυση στην παραγωγή ή στη διάθεση πέρασμα κουλτούρας Σούπερ-Μάρκετ, με συνέπεια τα παραδοσιακά κέντρα διάθεσης να αυτοδιαλύονται και να δημιουργούνται μικρά αυτόνομα Σούπερ-Μάρκετ, αντίκτυπο να ανταποκριθούν από μόνα τους στην λογική του Σούπερ-Μάρκετ που έχει περάσει στο λαό, και επόμενα ένα - ένα να αποτελέσουν λεία των ορέξεων των μεγάλων συγκροτημάτων.

Δύο χρόνια μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας μας από τις δυνάμεις της Αλλαγής, ύστερα από τις επανειλημμένες παρεμβάσεις που έγιναν σ' αυτόν τον χώρο μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι σήμερα οι προϋποθέσεις υπάρχουν, για να ξεκινήσουμε συγκροτημένα και με σαφήνεια, με νέες μορφές παρέμβασης και στο χώρο της διακίνησης και στο χώρο της διάθεσης. Προέχει λοιπόν κατ' αρχήν η δημιουργία φορέα εμπορίας που θα έχει και ταχτική και στρατηγική. Στόχος μας είναι η υπόθεση αυτή να περάσει στα χέρια των συνεταιρισμών, αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει αυτόματα και χωρίς συντονισμό. Σήμερα στα πλαίσια αυτής της αντικειμενικής πραγματικότητας προέχει η συγκρότηση ενός φορέα, με την συμμετοχή όλων των οργανώσεων κοινωνικής μορφής (Κυβέρνηση, Τ.Α., Συνεταιρισμοί, ΓΣΕΕ) και γιατί μόνο αυτές οι οργανώσεις μπορούν να εγγυηθούν την στρατηγική, ενός, άρτια οργανωμένου φορέα, που θα πρέπει να μην ξεχνά ποτέ ότι θα κινηθεί σε ανταγωνιστικά πλαίσια, και με αυτά τα όσαμένα να καθορίζει την δική του ταχτική μέρα με τη μέρα, για να μπορούμε μετά να μιλάμε για πολιτική σ' αυτό το χώρο ενταγμένη στη λογική μιας άλλης

μορφής κοινωνικο-οικονομικής οργάνωσης της χώρας μας.

Στα χέρια των συνεταιρισμών θα πρέπει να περάσει και ο χώρος της διάθεσης των προϊόντων. Εδώ η πολιτική μας θα πρέπει να είναι αρκετά προσεκτική και να παίρνει υπόψη της όλα τα δοσμένα που έχουν δημιουργηθεί. Έτσι λοιπόν δεν μπορεί να ξεχνάμε ποτέ ότι καθοριστικό ρόλο θα παίξουν οι εργαζόμενοι στις πόλεις, δεν μπορούμε όμως να έρθουμε σε σύγκρουση με τα κέντρα διάθεσης των λιανοπωλητών που σήμερα υπάρχουν, ούτε ότι το πρόβλημα της διάθεσης περιορίζεται μονάχα στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Η πρότασή μας λοιπόν θα πρέπει να απευθύνεται απ'τη μιά μεριά στον εργαζόμενο καταναλωτή, η συσπείρωση του οποίου σε συνεταιρισμούς θα συμβάλλει σε μεγάλο βαθμό, στη δημιουργία προϋποθέσεων για μιας άλλης μορφής πολιτική, απ'την άλλη στο λιανοπωλητή ο οποίος θα πρέπει να οργανωθεί σε μια συνεταιριστική μορφή (προμηθευτικός Συνετ.) διατηρώντας το σημείο πώλησης που έχει σήμερα, για να αμυνθεί απέναντι στην πολιτική των μεγάλων συγκροτημάτων. Και οπωσδήποτε η οργάνωση της διάθεσης θα πρέπει να φτάσει έως το τελευταίο κέντρο της χώρας μας.

Και αυτά σε άμεση συνάρτηση με τον φορέα παρέμβασης στο εσωτερικό εμπόριο ο οποίος σε μια πρώτη φάση, θα αποτελέσει πράγματι, το κεντρικό σημείο αναφοράς για τη χάραξη πολιτικής, και εγγύησης για σωστή πορεία.

Σε αυτόν θα αναφέρονται οι Αγροτικοί Συνεταιρισμοί, οι καταναλωτικοί Συνεταιρισμοί, οι προμηθευτικοί συνεταιρισμοί, οι εταιρίες λαϊκής βάσης, οι δημοτικές επιχειρήσεις, λαϊκές αγορές, δημοτικές αγορές, κ.λ.π.

Για να μπορέσουμε όμως να υλοποιήσουμε οποιαδήποτε επιλογή κάνουμε, απαραίτητη προϋπόθεση, είναι να μορφώσουμε το λαό, γύρω απ'αυτήν. Και αυτό είναι υπόθεση κύρια του Κινήματος, με την στήριξη της Κυβέρνησης και των μαζικών φορέων. Θα πρέπει διεξοδικά να εξηγηθεί αυτή η λογική στους μαζικούς φορείς και να κληθούν να πάρουν μέρος στην διάδοση της επιλογής που θα γίνει και οι οργανώσεις μας να παίξουν καθοριστικό ρόλο στην διαμόρφωση πολιτικών όρων. Η συσπείρωση του ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ πάνω σε συγκεκριμένες απόψεις και η οργάνωσή του σε επίπεδο συνδικαλιστικό κρίνεται απαραίτητο και αναγκαίο, σαν βήμα καθοριστικό για την παραπέρα οργάνω-

σή του. Γιατί η οργάνωση του καταναλωτή στην οικονομική μονάδα, χωρίς άλλο αντίκρουσμα δεν λύνει κανένα απολύτως πρόβλημα. Στόχος μας πρέπει να είναι η συσπείρωση και οργάνωση πρώτα του κινήματος το οποίο έχει λόγους να αναλάβει πρωτοβουλίες για την άμυνά του απέναντι στην αυθαίρετη πολιτική των κέντρων εμπορίας και διάθεσης, για να πετύχει τον έλεγχο της καλής ποιότητας, του σωστού βάρους, της τιμής, κ.λ.π. Μέσα από τέτοιες διαδικασίες σφυρηλατείται παραπάνω η ενότητα και μπορεί πιο εύκολα να προχωρήσει κανείς στη σωστή χωρίς καμμία αμοιβολία επιλογή δηλ. δημιουργία οικονομικής μονάδας.

Ταυτόχρονα πρέπει να τονίζεται η ανάγκη συσπείρωσης των μικρομεσαίων, και η συνεργασία τους με τους άλλους φορείς των εργαζόμενων, Συνεταιρισμοί Αγροτικοί και καταναλωτικοί, καθώς με την Τ.Α., για να μπορέσουν όλοι μαζί να αμυνθούν απέναντι στην πολιτική των μεγάλων συμφερόντων.

β. Για την διάθεση των αγροτικών προϊόντων στην εξωτερική αγορά.

Πρέπει να γίνει συνείδηση ότι για την κατάκτηση εξωτερικών αγορών απαιτούνται να γίνουν πολλές συντονισμένες προσπάθειες τόσο από την μεριά του Κράτους, όσο και από την πλευρά των εξαγωγικών φορέων, ιδιαίτερα των Σ.Ο.

Προϋπόθεση όμως για την κατάκτηση αγορών είναι :

- α. ανταγωνιστικές τιμές,
- β. ποικιλίες προϊόντων που ζητούνται στις αγορές,
- γ. ποιότητες άριστες,
- δ. άριστη συσκευασία και εμφάνιση,
- ε. συνέπεια και ταχύτητα στις συναλλαγές,
- στ. εμπορική συνέχεια και συνέπεια στις ξένες αγορές. Αυτό σημαίνει ότι ένα προϊόν για να επιβληθεί χρειάζεται συνεχή και σωστή παρουσία του στην αγορά.

Πολλές από τις προϋποθέσεις αυτές λείπουν παντελώς από τα Ελληνικά προϊόντα και τους Ελληνικούς εξαγωγικούς φορείς είτε ιδιωτικούς - είτε συνεταιριστικούς.

Απαράδεκτη επίσης κατάσταση δημιουργεί ο εξοντωτικός Ελληνοελληνικός ανταγωνισμός των εξαγωγικών φορέων (ιδιωτικών και συνεταιριστικών) στις ξένες αγορές, ιδιαίτερα για τα φρούτα.

Πρέπει να γίνει συνείδηση, απ' όλους και πρώτα απ' όλα από τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις, ότι η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει.

Απαιτείται να διαμορφωθεί νέα εξαγωγική στρατηγική.

Και στη διαμόρφωση αυτής της επιθετικής εξαγωγικής πολιτικής αποφασιστικό ρόλο παίζουν και οι Συνεταιριστικές οργανώσεις.

Η "ΑΓΡΕΞ" - που πρέπει άμεσα να αναδιαρθρωθεί, αναδιοργανωθεί και στελεχωθεί με ικανότατο και εμπειρότατο προσωπικό - θα παίξει τον ρόλο του "κορυφαίου Συντονιστή".

Ο ρόλος του "κορυφαίου Συντονιστή", συνίσταται :

- Στο να ανοίγει νέες αγορές,
- Στο να διερευνεί τις υπάρχουσες,
- Στο να πληροφορεί και ενημερώνει άμεσα τους εξαγωγικούς φορείς για τις εξελίξεις και προοπτικές,
- Στο να συντονίζει τις εξαγωγές σε κάθε δεδομένη στιγμή με την κατάσταση που επικρατεί στις αγορές,
- Στο να προβαίνει σε εξαγωγές για λογαριασμό των Συνεταιριστικών Οργανώσεων, αναλαμβάνοντας και το εμπορικό ΡΙΣΚΟ.

Επιβάλλεται άμεσα οι εξαγωγικοί φορείς να εντάξουν την δράση τους κάτω από την ομπρέλλα του "κορυφαίου Συντονιστή".

Κλειδί της επιτυχίας είναι η ενιαία εξαγωγική εμφάνιση της Ελλάδας, με δυναμικά αγροτικά προϊόντα στις διεθνείς αγορές και ο συντονισμός της εξαγωγικής προσπάθειας όλων των Συνεταιριστικών Οργανώσεων, και γενικά των εξαγωγικών φορέων.

Η ορθή εκτέλεση των εξαγωγικών συμβάσεων πρέπει να γίνεται με την φροντίδα, ευθύνη και επιμέλεια των Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών και Κεντρικών Κλαδικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων.

Άμεση καθοδηγητική δουλειά του Συνεταιριστικού Κινήματος είναι η ένταξη της όλης εξαγωγικής προσπάθειας των συνεταιριστικών οργανώσεων κάτω από τον κορυφαίο Συντονιστή που είναι η "ΑΓΡΕΞ" η οποία από ανώνυμη ελεγχόμενη από το κράτος εταιρεία που είναι σήμερα μετατρέπεται σε κρατικοσυνεταιριστική συντονιστική επιχείρηση.

γ. Τμήμα Καλλιεργητικό

Το τμήμα αυτό της παραγωγικής διαδικασίας είναι το στάδιο εκείνο που παράγεται (καλλιεργείται) το αγροτικό προϊόν. Και το στάδιο αυτό είναι σημαντικό από κάθε άποψη.

Είναι γνωστές σήμερα οι υπάρχουσες καταστάσεις και αδυναμίες.

πρέπει να αλλάξει η δομή των καλλιεργειών. Το μέγεθος της καλλιεργητικής μονάδας πρέπει να μεγαλώσει. Η αναρχία στις καλλιεργείες να εκλείψει. Η όποια αύξηση καλλιεργητικών μέσων και ιδιαίτερα τρακτέρ πρέπει να εναρμονισθούν με τις υπάρχουσες ανάγκες. Η αγροτική εργατική δύναμη πρέπει να χρησιμοποιηθεί παραγωγικά και αποδοτικά.

Οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν στο στάδιο αυτό πρέπει να είναι βαθειές. Χρειάζεται όμως μελέτη, προσοχή, και σταθερά βήματα.

δ. Τμήμα "ΕΙΣΡΟΩΝ"

"Εισροές" ονομάζονται εκείνα τα παραγωγικά μέσα και υλικά που εισρέουν (μπαίνουν) στην γεωργική επιχείρηση και της δίνουν την δυνατότητα να καλλιεργήσει. Τέτοια υλικά και μέσα κατά ενδεικτική απαρίθμηση είναι :

- Τα λιπάσματα
- Τα φυτοφάρμακα
- Τα μηχανήματα και εργαλεία
- Οι σπόροι και γενικά το γεννητικό και πολλαπλασιαστικό υλικό
- Τα κεφάλαια (χρήματα).

Και στο τμήμα, (στάδιο) αυτό πρέπει να γίνουν ριζικές αλλαγές στις δομές και στις παραγωγικές σχέσεις.

Η κατάσταση που υπάρχει σήμερα στις "εισροές" έχει δημιουργήσει :

- Εξάρτηση του αγροτικού χώρου από τις πολυεθνικές μονοπωλιακές εταιρίες, ιδιαίτερα στα φυτοφάρμακα.
- Εκμετάλλευση του Έλληνα αγρότη.
- Μη πλήρη αξιοποίηση των μηχανικών μέσων.
- Αντιοικονομική διόγκωση των μηχανικών μέσων και εργαλείων, ιδιαίτερα των τρακτέρ.
- Σπατάλη οικονομικών πόρων.
- Μεγάλη επιβάρυνση του κόστους παραγωγής από τις συνεχώς ανεξέλεγκτες από τα πράγματα πολλές φορές, αυξήσεις των τιμών.

Πρέπει να δημιουργηθούν εκείνες οι προϋποθέσεις που συνεχώς να απαγκιστρώνουν την εξάρτηση της ελληνικής αγροτικής παραγωγής από τις ξένες εισροές.

Στην απαγκίστρωση και ανατροπή των παραγωγικών σχέσεων θα —

ξουν αποφασιστικό ρόλο και οι Σ.Ο.

Είτε μόνες τους όπου οι προϋποθέσεις και οι όροι το επιτρέπουν είτε με συνεργασία με το κράτος όπου η συμμετοχή του κρίνεται αναγκαία να επεκτείνουν τις δραστηριότητες του και σ' αυτόν τον τομέα.

Συμπερασματικά η παρέμβαση των Σ.Ο. σε όλη την κλίμακα της παραγωγικής διαδικασίας οδηγεί :

- Στη λύση των διαρθρωτικών προβλημάτων.
- Στη μείωση του κόστους παραγωγής και συνεπώς στην αύξηση του γεωργικού εισοδήματος.
- Στο σταμάτημα της επέκτασης των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής στον αγροτικό τομέα και ανατροπή των σχέσεων αυτών.
- Στο τέρμα της εκμετάλλευσης των αγροτών, και
- Στην άμβλυνση της αντίθεσης πόλης - χωριού.

Δ. ΑΠΟΦΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΩΝ Σ.Ο.

Η διοίκηση, και ο τρόπος άσκησης της έχει καθοριστική σημασία για την πορεία ανάπτυξης των Σ.Ο. και στο ρυθμό αλλαγής των παραγωγικών σχέσεων.

Η κατάσταση που είχε δημιουργηθεί στον τρόπο άσκησης της Διοίκησης ενός Συνεταιρισμού από τον "συνεταιριστικοπατερισμό" και το "Διευθυντικό - υπαλληλικό" κατεστημένο πρέπει να ανατραπεί γιατί αποτέλεσε και αποτελεί ακόμη και σήμερα παρά την αλλαγή των διοικήσεων, τροχοπέδη για την ανάπτυξη των Συνεταιρισμών.

Όπως κάθε οργάνωση - επιχειρηματική μονάδα - έτσι και οι συνεταιριστικές οργανώσεις πρέπει να έχουν διαμορφώσει και εμπεδώσει ορισμένους κανόνες λειτουργίας και λήψης αποφάσεων από τους οποίους εξαρτάται ουσιαστικά η ύπαρξή τους.

Στη διαδικασία παραγωγής του συνεταιρισμού, με την ευρεία της έννοια, συμμετέχουν :

- Τα μέλη του Συνεταιρισμού,
- Το τεχνικό, το επιστημονικό (γεωτεχνικοί - μηχανικοί, νομικοί - οικονομολόγοι, κ.λ.π.) και το διοικητικό προσωπικό.

Είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί ποιος έχει την ευθύνη και τη δύναμη καθορισμού

- ι. των αντικειμενικών σκοπών και στόχων του συνεταιρισμού.
- ιι. των μεθόδων που αποσκοπούν στην πραγματοποίηση των στόχων και τον έλεγχο και υλοποίηση των αποφάσεων.

Είναι σαφές ότι την αποφασιστική εξουσία την έχουν τα μέλη του Συνεταιρισμού που μέσα από τους με απόλυτα δημοκρατικό τρόπο εκλεγμένους εκπροσώπους και όργανα, διοικούν το συνεταιρισμό.

Γι αυτό είναι αναγκαίο και χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή για να μην ξεφύγει η ουσιαστική Διοίκηση του συνεταιρισμού από τα εκλεγμένα μέλη των Οργάνων Διοίκησης και να περιέλθει "σε τεχνοκράτες" ή "σε γραφειοκράτες".

Άλλο όμως Διοίκηση και άλλο διεύθυνση όπου οι τεχνικοί με την ευρεία έννοια (διοικητικοί, οικονομολόγοι, γεωτεχνικοί, μηχανικοί, κ.λ.π. πρέπει να έχουν τις δυνατότητες πρωτοβουλιών στα πλαίσια της στρατηγικής που χαράχτηκε από τη Διοίκηση.

Για να ασκούν σωστή χρηστή και αποτελεσματική Διοίκηση τα εκλεγμένα μέλη πρέπει να δρουν, και λειτουργούν κάτω από τις εξής αρχές και κανόνες :

- της συλλογικότητας,
- της υπευθυνότητας,
- της συντροφικότητας,
- της εντιμότητας,
- της διαφάνειας των οικονομικών και διαχειριστικών πράξεων και επιλογών,
- της συχνής ενημέρωσης, πληροφόρησης και λογοδοσίας για τις πράξεις και επιλογές τους,
- της ανοιχτής δημοκρατικής δράσης.

Μόνο έτσι εμπεδώνεται η εμπιστοσύνη των μελών του συνεταιρισμού, μόνο τότε προάγεται και καρποφορεί το έργο των οργάνων της Διοίκησης του.

Ε. ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Η σημερινή οικονομική δομή των Συνεταιριστικών οργανώσεων είναι αντίστροφη με την διαρθρωτική δομή τους. Υπάρχει αντεστραμμένη οικονομική πυραμίδα.

Η κορυφή της δομής έχει συγκριτικά με τη βάση οικονομική ευρωστία, ενώ στη βάση υπάρχει οικονομική καχεξία.

Αυτο οφείλεται στις σχέσεις εξάρτησης, υποταγής και εκμετάλλευσης που διαμορφώθηκαν μεταξύ των διαφόρων βαθμών των Συνεταιριστικών Οργανώσεων.

Αποτέλεσμα είναι σήμερα οι συνεταιρισμοί να είναι σχεδόν στην πλειονότητά τους οικονομικά ανύπαρκτοι και να υπολειτουργούν.

Πρέπει άμεσα να αναστραφεί η οικονομική πυραμίδα του συνεταιριστικού κινήματος. Στόχος πρέπει να είναι η οικονομική διεύρυνση της συνεταιριστικής βάσης της πυραμίδας.

Για να επιτευχθεί αυτό πρέπει να αλλάξουν οι σχέσεις τόσο των συνεταιρισμών μεταξύ τους όσο και με τις ανώτερου βαθμού συνεταιριστικές Οργανώσεις (Ενώσεις, Κεντρ. Κλάδ. Ενώσεις, κ.λ.π.).

Οι σχέσεις πρέπει να βασίζονται στις παρακάτω αρχές :

- της συνεργασίας
- της ενιαίας δράσης
- της συμπληρωματικότητας
- της δημιουργικής άμιλλας.

Λέμε : ΟΧΙ στον αθέμιτο ανταγωνισμό.

ΟΧΙ στην επικυριαρχία του ενός συνεταιρισμού σε βάρος των άλλων συνεταιρισμών της περιοχής.

ΟΧΙ στην επικυριαρχία της Ένωσης σε βάρος της δράσης και της ανάπτυξης των συνεταιρισμών της.

Η ΕΝΩΣΗ ως εξισωτική βασικά μονάδα που είναι, δεν επιδιώκει την με κάθε μέσο και τρόπο δική της οικονομική μεγέθυνση σε βάρος των συνεταιρισμών της.

Κάθε βαθμίδα της συνεταιριστικής οργάνωσης πρέπει να προσαρμόζει την αναπτυξιακή, οικονομική και εμπορική δράση μέσα στα πλαίσια πολιτικής που κάθε φορά χαράζονται από την Πολιτεία, που για τη διαμόρφωση αυτών των πολιτικών και ειδικά οικονομικών πλαισίων είχαν συμμετάσχει και το ίδιο το αγροτικό κίνημα, μέσα από τους μαζικούς φορείς του (Συνεταιρισμοί - Αγροτικοί Σύλλογοι).

ΣΤ. Στο τρόπο αξιοποίησης των παρεχομένων από την Πολιτεία κινήτρων για επενδύσεις.

Για να αυξήσει ο αγροτικός τομέας την παραγωγικότητά του σε συνάρτηση με το στόχο της συγκράτησης του αγροτικού πληθυσμού στην ύπαιθρο είναι απαραίτητο να αντιστραφεί η ποιοτική πορεία επενδύσεων στον τομέα.

Την άναρχη, απρογραμμάτιστη, χωρίς ιεράρχηση και υποβαθμισμένη επένδυση, που οδηγεί στη σπατάλη πόρων και εκροής συναλλάγματος, πρέπει ν' αντικαταστήσει, η προγραμματισμένη, ορθολογικά και σωστά ιεραρχημένη, προσαρμοσμένη στις ανάγκες επένδυση.

Η αντίληψη που έχει διαμορφωθεί στις Διοικήσεις πολλών Συνεταιριστικών Οργανώσεων από ποικίλους λόγους "ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΗ" πρέπει να εκλείψει. Η λογική κάνω επένδυση για να πω ότι κάτι έκανα πρέπει να εξαλειφθεί από τα μυαλά των Διοικήσεων.

Τέτοιες επενδύσεις οδηγούν στο να καταστήσουν τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις προβληματικές.

Πρέπει να επιδιώκουμε την πραγμάτωση επενδύσεων που οδηγούν στην αξιοποίηση του αγροτικού προϊόντος, στη βελτίωση και ανέλιξη της παραγωγικής διαδικασίας, στην οικονομική και κοινωνική ευημερία του τόπου.

Κάθε συνεταιριστική οργάνωση που θέλει να προβεί σε αναπτυξιακά επενδυτικά έργα θα πρέπει να μελετήσει σε βάθος την ωριμότητα της επένδυσης για την περιοχή της, τη σκοπιμότητα και τη βιωσιμότητα της δημιουργούμενης μονάδας.

Πρέπει επίσης οι επενδύσεις να γίνονται από ελληνικά χέρια και κατόχες με ελληνικό τεχνολογικό εξοπλισμό. Έτσι υλοποιούμε τη θέση μας όχι στη ξένη τεχνολογική εξάρτηση.

Πρέπει κάθε Συνεταιριστική Οργάνωση κατά πρώτο λόγο να αντλήσει τα χρηματοδοτικά μέσα για την επένδυση από τα κεφάλαια της ΕΟΚ.

Η προσφυγή στα αναπτυξιακά εγχώρια κεφάλαια πρέπει να γίνει αφού πρώτα έχει εξαντληθεί η άντληση των κεφαλαίων από τα διάφορα αναπτυξιακά ταμεία της ΕΟΚ.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το Νόμο 1262/82 θέσπισε σημαντικότερα επενδυτικά κίνητρα για τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις. Η άμεση αξιοποίηση των κινήτρων αυτών είναι καθήκον των Διοικήσεων των Συνεταιριστικών Οργανώσεων. Πρέπει όμως να γίνουν κάτω από τους όρους και προϋποθέσεις που παραπάνω αναφέρθηκαν.

Πρέπει οι Διοικήσεις των Σ.Ο. να κλείσουν τα αυτιά τους στις σειρήνες των διαφόρων μελετητικών, εισαγωγικών και αντιπροσωπευτικών γραφείων που οργάνουν σήμερα την Ελλάδα για να τους σαγηνεύσουν.

Οι πολιτικές αυτές επιδιώκουν αποκλειστικά και μόνο να προωθήσουν τα δικά τους συμφέροντα και την απόκτηση άσκοπων κερδών.

Η ΠΑΣΕΓΕΣ και η ΑΤΕ σε συνεργασία με το Υπουργείο Γεωργίας, πρέπει να κάνουν τις μελέτες για τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις. Χρέος της Διοίκησης της ΠΑΣΕΓΕΣ είναι άμεσα να δημιουργήσει και στελεχώσει μελετητικό Γραφείο για την εξυπηρέτηση των Σ.Ο.

2. ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Προϋπόθεση για τη Σοσιαλιστική Αλλαγή αποτελεί η διαρκής λαϊκή επιμόρφωση.

Αναγκαίος και απαραίτητος όρος για τη σοσιαλιστική αλλαγή, για τις

δομικές και θεσμικές αλλαγές στον αγροτικό χώρο είναι η επιμόρφωση του αγροτικού πληθυσμού.

Μαθήματα κοινωνιολογίας, πολιτειολογίας, Αγροτικής Οικονομίας, Συνεταιριστικής Οικονομίας, Αγροτικού και Συνεταιριστικού Δικαίου, Γεωτεχνικά μαθήματα, μαθήματα της σύγχρονης τεχνολογίας και τεχνικών αγροτικών εφαρμογών μπορεί να είναι το περιεχόμενο της αγροτικής λαϊκής επιμόρφωσης.

Πρωταρχικό καθήκον και χρέος του συνεταιριστικού κινήματος είναι να κινηθεί άμεσα για την επιμόρφωση του αγροτικού πληθυσμού.

Άμεση υποχρέωση των Σ.Ο. και ιδιαίτερα της ΠΑΣΕΓΕΣ να αρχίσουν εκπαιδευτικά Σεμινάρια.

Η πολλή θετική δουλειά των αγροτικών σεμιναρίων που έγινε από το ΕΛΚΕΠΑ πρέπει να συνεχισθεί.

Κάθε Ένωση σε άμεση συνεργασία με την ΠΑΣΕΓΕΣ, ΣΕΔΕ, - ΕΛΚΕΠΑ, να προγραμματίσει ένα κύκλο αγροτικών σεμιναρίων για κάθε συνεταιρισμό της. Η αξιοποίηση του υπάρχοντος στο τόπο επιστημονικού δυναμικού μπορεί θετικά να βοηθήσει στην υλοποίηση αυτών των σεμιναρίων.

Το ΕΛΚΕΠΑ με την πείρα που απέκτησε και τα επιμορφωτικά προγράμματα που έχει ήδη καταρτίσει πρέπει να χορηγήσει στους επιμορφωτές το αναγκαίο μορφωτικό υλικό.

II. ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ - ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μέσα στα πλαίσια που οριοθετεί η πολιτική της Εθνικής Λαϊκής Ενότητας και της ανοικτής δημοκρατικής πολιτικής δράσης, θέλει το οργανωμένο μαζικό συνδικαλιστικό κίνημα κύριο μοχλό της Αλλαγής. Μιας αλλαγής που στοχεύει στο στρατηγικό στόχο μιας κοινωνίας εθνικά ανεξάρτητης, με δημοκρατικό προγραμματισμό, αποκέντρωση και αυτοδιαχείριση, με το λαό πρωταγωνιστή και συμμετέχο, στις αποφάσεις που τον αφορούν.

Η πολιτική μας αυτή, οπλισμένη με τις αποφάσεις των Ε', Στ', Ζ' και Η' Συνόδων της Κ.Ε., εκφράζεται στον αγροτικό συνδικαλισμό με τις παρακάτω αρχές :

- Ενιαία οργάνωση. Δηλαδή της ύπαρξης ενός συνδικαλιστικού αγροτικού κινήματος που να εκφράζει τα κοινά συμφέροντα του συνόλου των αγροτών.
- Μαζικότητα. Συμμετοχή και κινητοποίηση όσο το δυνατόν περισσότερων αγροτών στον αγροτικό σύλλογο με στόχο την συνειδητοποίηση

και πολιτικοποίηση μεγαλύτερου αριθμού αγροτών και την αποτελεσματικότητα των αγώνων.

- Πολιτικοποίηση. Σύνδεση των διεκδικητικών στόχων για οικονομικές παροχές με γενικότερα πολιτικά θέματα.
- Αυτόνομη οργάνωση. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αντίθετο στην πολιτική του οργανωτικού ελέγχου, της περιχαράκωσης και χειραγώγησης του αγροτικού συνδικαλιστικού κινήματος. Τα στελέχη μας που συμμετέχουν στους αγροτικούς συλλόγους αντιπαραθέτουν ανοικτά κι ελεύθερα τις ιδεολογικοπολιτικές αρχές του κινήματος, με στόχο την απελευθέρωση των ζωντανών δημοκρατικών δυνάμεων μέσα από τα κοινά προβλήματα. Αυτονομία όμως του μαζικού κινήματος δεν σημαίνει αυτονομία του κάθε στελέχους.
- Δημοκρατική οργάνωση. Κατοχυρώνεται μέσα στις συνδικαλιστικές οργανώσεις η ελεύθερη έκφραση και κριτική με βάση τις αρχές της δημοκρατικής διαδικασίας.

Σύμφωνα με το νέο Νόμο (Ν. 1361/83) οι αγροτικές συνδικαλιστικές οργανώσεις συμμετέχουν στο δημοκρατικό προγραμματισμό της οικονομίας και αποτελούν μοχλούς στην προσπάθεια μετασχηματισμού της Ελληνικής Κοινωνίας.

Ο ΝΟΜΟΣ 1361/83 ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ο νέος νόμος που ψηφίσθηκε πρόσφατα από τη Βουλή είναι σύμφωνος με τις παραπάνω ιδεολογικοπολιτικές μας αρχές, που τις αναγνωρίζει και διασφαλίζει. Ο νόμος αυτός, όπως εύστοχα παρατήρησε ο Υπουργός Γεωργίας Κ. Σημίτης στη Βουλή "έρχεται να δικαιώσει ένα μακροχρόνιο αγώνα. Αποτελεί την πανηγυρική αναγνώριση της δημιουργικής δουλειάς των αγροτικών συλλόγων και της μεγάλης συμβολής τους στην οργάνωση των αγροτών και στην υπεράσπιση των συμφερόντων τους". Με το νόμο αυτό αποκαθίσταται η σωστή οργανωτική διάρθρωση του αγροτικού συνδικαλιστικού κινήματος, που το χαρακτήριζε μέχρι σήμερα η άναρχη οργάνωση. Κατοχυρώνεται η δημοκρατική λειτουργία των αγροτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων. Προστατεύεται η ελευθερία των αγροτών να ιδρύουν ελεύθερα αγροτικούς συλλόγους, ταυτόχρονα όμως ευνοείται με διάφορες διατάξεις ο ενιαίος και μαζικός αγροτικός συνδικαλισμός. Δικαίωμα εγγραφής έχουν μόνον οι νέοι αγρότες, έτσι αποφεύγεται η νόθευση του αγροτικού συνδικαλισμού από διάφορους αγροτοπατέρες. Τέλος προβλέπεται η συμμετοχή των συνδικαλιστών αγροτών σε θεσμοθετημένα όργανα διαλόγου με το Κράτος και οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η εκλογική νίκη και η ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., διαμορφώνει νέους ορίζοντες στην πορεία του αγροτικού κινήματος. Η ποιοτική μεταβολή στην πολιτική και κοινωνική φύση της εξουσίας και στο φορέα άσκησής της πρέπει να απασχολήσει σοβαρά το αγροτικό κίνημα.

Η απόφαση της 19ης Συνόδου της Κ.Ε. του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επισημαίνει ότι "Το Αγροτικό Κίνημα θα πρέπει να στηρίξει την πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο χώρο, μια πολιτική που δημιουργεί τις δυνατότητες για τη συνολική αλλαγή με την πραγματοποίηση παραγωγικών επενδύσεων στον αγροτικό χώρο, την προώθηση, τεχνική ολοκληρωμένων προγραμμάτων ανάπτυξης κλάδων, την αυξημένη και βελτιωμένη και γενικότερη στήριξη της αγροτικής καλλιέργειας.

Μέσα από τις κατευθύνσεις αυτές θα πρέπει να γίνει συνείδηση στο αγροτικό κίνημα ότι η στήριξη του εισοδήματος του αγρότη παύει να είναι ευκαιριακή και δημιουργούνται νέες παραγωγικές και αναπτυξιακές βάσεις που θα ενισχύσουν στην ουσία την παραγωγική και κατά συνέπεια τη διαπραγματευτική δύναμη των παραγωγών δια μέσου των νέων μορφών οργάνωσης και περιορίζουν σταδιακά τη μεγάλη διαφορά του εισοδήματος με τα αστικά κέντρα. Ακόμα το αγροτικό κίνημα θα πρέπει να προωθήσει κύρια, σε συνεργασία με την Τ.Α. αλλά και τους άλλους φορείς, την πολιτική της πολιτιστικής αναβάθμισης της υπαίθρου, της γενικότερης κοινωνικής βελτίωσης του Έλληνα αγρότη".

Η καθοριστικής σημασίας αυτή απόφαση της Κ.Ε. του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει να είναι για το μαζικό αγροτικό κίνημα το πλαίσιο μέσα στο οποίο να προσδιορίσει την μαζική του δράση.

Οι συνδικαλιστές του αγροτικού μαζικού χώρου οφείλουν χωρίς κηδεμονίες, αδέσμευτα και αυτόνομα να επαναπροσδιορίσουν τη φυσιογνωμία του αγροτικού συνδικαλισμού. Να ανανεώσουν τους στόχους, την τακτική τους και τις μορφές πάλης τους, σύμφωνα με τις ωθήσεις και τις ανάγκες αλλά και τις απαιτήσεις και τους περιορισμούς της μεταβατικής φάσης και τη βεβαρημένη αρνητική 30-χρονη κληρονομιά της Δεξιάς.

Σήμερα χωρίς να καθηλώσουν την αμεσότητα και χωρίς να ανακόψουν διαδικασίες συσπείρωσης διεκδικητικού χαρακτήρα θα πρέπει να προβάλλουν συνολικά την πολιτική και κοινωνική τους δυναμική. Να κατακτήσουν δικαιωματικά τη νευραλγική και αναντικατάστατη θέση τους

στον αγώνα. Δεν μπορούν πια να αναπτύσσονται και να αναπαράγονται μέσα από τμηματικούς, κλαδικούς και συντεχνικούς αγώνες χωρίς να συλλαμβάνουν το νόημα της ιστορικής συγκυρίας.

Στο αγροτικό συνδικαλιστικό κίνημα, όταν δεσπόζει μοναδικά ο οικονομίστικος χαρακτήρας, καθιστά τον αγώνα του, αμυντικό και ατροφικό. Η ακριτή εμμονή και ο περιορισμός αποκλειστικά ή κυρίως σε αυξήσεις τιμών στα αγροτικά προϊόντα είναι αδύνατο να συμβάλει θετικά σε μια καλύτερη προοπτική για την αγροτική τάξη.

Μια ολοκληρωμένη διεκδικητική στρατηγική, ειδικά στις σημερινές συνθήκες, οφείλει να έχει ευρύτερο οπτικό πεδίο. Προσβλέπει πέρα από τις καλύτερες τιμές στα προϊόντα και την κατάσταση των αγροτών στο χώρο της κοινωνίας. Το αγροτικό συνδικαλιστικό κίνημα μπορεί κατ'αρχήν να ξεκινήσει από τις καλές τιμές στα αγροτικά προϊόντα, όλες τις μεθόδους και την οργάνωση που μειώνει το κόστος παραγωγής και τις καλές αγροτικές συντάξεις. Όμως η ενότητα και η συνέχεια και ο ιστορικός προσορισμός του θα αντληθούν μέσα από την αμφισβήτηση και την πάλη ενάντια στις πολιτικοοικονομικές δομές, στις κοινωνικές σχέσεις και στο πολιτιστικό πρότυπο που αναπαράγουν την αδικία, την εκμετάλλευση του μόχθου των αγροτών και την αλλοτρίωση του αγρότη από το προϊόν της εργασίας του.

Έτσι μπορούμε να μιλάμε για μια στρατηγική ξεπεράσματος του συστήματος μέσα από διάφορο τρόπο συσσώρευσης, νέες κοινωνικές πρακτικές, προτεραιότητες και αξίες, νέο εναλλακτικό πρότυπο ζωής, δημιουργίας και πολιτισμού.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

Κάτω από τη σημερινή πολιτική συγκυρία βασικοί στρατηγικοί στόχοι του αγροτικού συνδικαλισμού είναι :

1. Η ταξική συνειδητοποίηση του αγρότη και η ενίσχυση και ενδυνάμωση των δημοκρατικών του στόχων.
2. Η καλλιέργεια της συνεταιριστικής ιδέας και του συστήματος της αυτοδιαχείρισης, καθώς επίσης και η ανάγκη βαθμιαίας αλλαγής των θεσμών και δομών της αγροτικής οικονομίας, με τελικό στόχο την εθελοντική συνεταιριστική οργάνωση. Η προώθηση αυτής της οργάνωσης βοηθά αποφασιστικά στη μείωση του κόστους παραγωγής που αυξάνει το διαθέσιμο εισόδημα του αγρότη περισσότερο από την αντίστοιχη αύξηση των τιμών μια που δεν μειώνεται από τις γενικότερες πληθωριστικές πιέσεις που θα μπορούσε να προκαλέσει η αύξηση.

3. Η θεώρηση των αγροτικών προβλημάτων μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της ελληνικής πραγματικότητας και ο συσχετισμός τους με όλα τα εσωτερικά και διεθνή δεδομένα που τα επηρεάζουν.
4. Η βελτίωση του βιοτικού, πνευματικού και πολιτιστικού επιπέδου των αγροτών.

Για την επιτυχία των παραπάνω στρατηγικών στόχων οι αγροτικές συνδικαλιστικές οργανώσεις πρέπει να κατακτήσουν στόχους τακτικούς που είναι :

1. Η μελέτη των κοινωνικών, οικονομικών και επαγγελματικών προβλημάτων των αγροτών.
2. Η επεξεργασία και προώθηση θεσμών και η πρόταση λήψης μέτρων που συμβάλλουν στην ανύψωση του οικονομικού και πνευματικού επιπέδου των αγροτών.
3. Η συνεργασία με τις Δημόσιες Αρχές, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τις Συνεταιριστικές και Συνδικαλιστικές Οργανώσεις για τη διαμόρφωση, λήψη και εφαρμογή των αποφάσεων που αφορούν τους αγρότες, και
4. Η υποστήριξη ενός κριτικού Συνδικαλισμού, αυτόνομου, ταξικού, πολιτικοποιημένου και μαζικού.

VII. ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΡΑ - ΠΩΣ ΘΑ ΔΡΑΣΟΥΜΕ

Ο Πρόεδρος Ανδρέας Παπανδρέου επανειλημμένα έχει επισημάνει το ρόλο και τη συμβολή της Οργάνωσης στην υπόθεση της Αλλαγής.

Οι αποφάσεις των Συνόδων της Κεντρικής Επιτροπής έχουν προσδιορίσει τα πλαίσια συγκρότησης, λειτουργίας και δράσης της Οργάνωσης. Πάνω στα πλαίσια αυτά πρέπει να κινηθεί η οργάνωσή μας και για τον αγροτικό χώρο.

Με βάση τις διακηρυγμένες αρχές μας :

- Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Κυβέρνηση - ο Λαός στην Εξουσία,
- Η Κυβέρνηση είναι όλων των Ελλήνων,
- Το Κόμμα δεν ταυτίζεται με το Κράτος.

Βάθρα άσκησης εξουσίας είναι :

- Το Κοινοβούλιο,
- Η Τοπική Αυτοδιοίκηση,
- Ο Συνδικαλισμός.

Τα πλαίσια καθορίζονται από τη στρατηγική της ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΓΕΛΙΚΗΣ ΕΝΟ-

ΤΗΤΑΣ, από τις σχέσεις Κυβέρνησης - Κόμματος, και Κόμματος - Μαζικού Κινήματος.

Ο ρόλος της οργάνωσης στην πορεία για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό, για τη θεμελίωση και υλοποίηση των δομικών και θεσμικών αλλαγών είναι καθοριστικός. Συγκεκριμένα για τον αγροτικό χώρο, ο ρόλος και η πολιτική της οργάνωσης είναι :

Α. ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΟΣ

Περιεχόμενο της καθοδήγησης είναι :

- Ενημερωτικό
- Πληροφοριακό
- Διαπλαστικό
- Διαφωτιστικό.

Β. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΣ

Περιεχόμενο της οργανωτικής αποστολής είναι :

- Αναπτυξιακή πολιτική
- Στελεχιακή Πολιτική
- Επιμόρφωση

Γ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

- Προβλήματα ατομικά αγροτών
- Προβλήματα γενικά αγροτών.

Α. ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ

α. Ενημερωτική αποστολή

Τα μέλη και τα στελέχη πρέπει σε κάθε στιγμή και τόπο να είναι σε θέση να ενημερώνουν τον αγροτικό κόσμο, δηλαδή να εξηγούν και να αναλύουν :

1. Την πολιτική τακτική που ακολουθούμε και εφαρμόζουμε πάνω σ' όλα τα γενικά και ειδικά ζητήματα και προβλήματα που παρουσιάζονται στον αγροτικό χώρο, και
2. Τα μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση για τη λύση των προβλημάτων.

Από τη γρήγορη, σωστή ενημέρωση του αγροτικού πληθυσμού από τα μέλη και στελέχη μας για τις επιλογές, αποφάσεις και συγκεκριμένα μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση, και των αιτίων ή των λόγων που την οδήγησαν να ενεργήσει έτσι, είτε αποτρέπεται η διαστρεβλωτική πολιτική παρουσία των μέτρων και των επιλογών μας.

από τους αντίπαλους πολιτικούς φορείς, είτε προλειένεται το έδαφος για τη δημιουργία του κατάλληλου κλίματος, πλατειάς λαϊκής αποδοχής των Κυβερνητικών μέτρων και αποφάσεων.

β. Πληροφοριακή Αποστολή

Βασικός ρόλος της καθοδηγητικής δουλειάς μας είναι η εγκαίρως αμφίδρομη πληροφόρηση από το Κέντρο - στην Περιφέρεια και από την Περιφέρεια στο Κέντρο.

Από την άμεση, γρήγορη και υπεύθυνη πληροφόρηση που έχουμε για τα πολιτικά συμβάντα, για το κλίμα που διαμορφώνεται ή για τις πολιτικές καταστάσεις που δημιουργούνται, δίδεται η δυνατότητα άμεσης παρέμβασης μας είτε για την αποτροπή δυσμενών πολιτικών εντυπώσεων ή συνθηκών σε βάρος της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είτε για τη δημιουργία ευνοϊκού πολιτικού κλίματος και καταστάσεων.

Η σωστή, έγκαιρη πληροφόρηση για τα συμβάντα στο χώρο δίδει επίσης τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση για την εξαγωγή ορθών πολιτικών επιτιμήσεων και συμπερασμάτων.

γ. Διαπλαστική αποστολή

Βασικότερος τομέας της καθοδηγητικής δουλειάς μας είναι η λειτουργία της για τη δημιουργία νέων αντιλήψεων αναφορικά με :

- Την αναγκαιότητα του συνεργατισμού στον αγροτικό χώρο και την ανάπτυξη και εξάπλωση των Συνεταιριστικών Αγροτικών Οργανώσεων.
- Την ανάπτυξη του αγροτικού συνδικαλισμού.
- Τη δημιουργία νέων λαϊκών φορέων, όπως π.χ. Λαϊκές Συνελεύσεις, αναπτυξιακές επιτροπές βάσης, συνοικιακά συμβούλια, κ.λ.π.
- Για το επιβεβλημένο της πιά πλατειάς συμμετοχής των αγροτών στους λαϊκούς αυτούς φορείς.
- Την αναγκαιότητα ενεργούς συμμετοχής των αγροτών στα όργανα του Δημοκρατικού Προγραμματισμού.
- Τη συνειδητοποίηση από τις πλατειές αγροτικές μάζες της βασικής αρχής του σοσιαλισμού, ότι προτάσσεται το κοινωνικό συμφέρον και όφελος του ατομικού συμφέροντος και οφέλους.
- Ότι όταν ευημερεί το σύνολο ευημερεί και το άτομο.

δ. Αποστολή Ενημερωτική

Τέλος, μέσα στα πλαίσια της καθοδηγητικής δουλειάς μας είναι και η υποστήριξη του Κυβερνητικού έργου με κάθε μέσο και τρόπο σε κάθε χρόνο, με την συνεχή σωστή ενημέρωση των αγροτών.

β. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ

α. Εσωκομματική οργανωτική αποστολή μας είναι :

- Η οργανωτική ανάπτυξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον αγροτικό χώρο.
- Η σωστή στελέχωση των αγροτικών γραφείων των Νομαρχιακών Επιτροπών, των Τοπικών Οργανώσεων και των Αγροτικών Πυρήνων.
- Η παρακολούθηση της λειτουργίας των ως άνω οργανώσεων.
- Η επιμόρφωση των αγροτικών μελών και στελεχών μας.

β. Η προς τα έξω οργανωτική αποστολή μας είναι :

- Να προωθούν την Εθνική Λαϊκή Ενότητα χωρίς διακρίσεις ανάμεσα στους Αγρότες.
- Να πρωτοστατούν τα κομματικά μέλη και στελέχη μας στη δημιουργία Αγροτικών Συλλόγων,
- Να προσπαθούμε να κινητοποιήσουμε τις λαϊκές αγροτικές μάζες για την πλατειά συμμετοχή τους στις Αναπτυξιακές Επιτροπές Βάσης.
- Να ενεργοποιήσουμε το επιστημονικό δυναμικό για να συμβάλει ενεργά, θετικά και αποτελεσματικά στο έργο της Κυβέρνησης για το ξαναζωντάνεμα της Ελληνικής υπαίθρου.

Πρέπει με κάθε τρόπο την επιστημονική γνώση που στο σύστημα την είχε εγκλωβίσει στη δική του λογική, να την απελευθερώσουμε και να την εντάξουμε να υπηρετήσει τον αγροτικό κόσμο.

Σήμερα οι συνθήκες είναι ευνοϊκές.

Υπάρχουν επιστήμονες τόσο στο Κέντρο όσο και στην Περιφέρεια με μεγάλες ικανότητες, όρεξη και προσφορά για δουλειά.

Πρέπει και επιβάλλεται να τους αξιοποιήσουμε, προς όφελος πάντοτε του αγροτικού κόσμου.

Άμεσα πρέπει να εντάξουμε τους επιστήμονες αυτούς τόσο Κεντρικά όσο και Περιφερειακά σε κάθε Νομό σ' ομάδες δουλειάς. Οι ομάδες δουλειάς μαζί και πλάι με τους αγρότες να παλέψουν

για την επιτυχία του κυβερνητικού έργου που σε τελική ανάλυση, είναι η ευημερία του Έλληνα πολίτη, του Έλληνα αγρότη.

Η αξιοποίηση των τεχνικών, γεωτεχνικών, γεωπόνων, κτηνιάτρων, δασολόγων, ιχθυολόγων, των οικονομολόγων, των ειδικών μελετητών των αγροτικών ζητημάτων από την κομματική μας οργάνωση, επιβάλλεται για γίνει άμεσα.

Γ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

Με την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτόματα η οργάνωσή της σ' όλα της τα επίπεδα δέχθηκε και δέχεται, όπως άλλωστε ήταν φυσικό, σειρά από αιτήματα - προβλήματα, που απασχολούν είτε ευρύτερες κοινωνικές τάξεις ή στρώματα, είτε άτομα. Πρέπει η οργάνωση σαν πολιτικός φορέας, σαν κόμμα, και όχι Κυβερνητική εξουσία, να φροντίζει στην πολιτική προώθηση και επίλυση των προβλημάτων του χώρου.

Πρέπει συνεπώς η οργάνωση για τον αγροτικό χώρο :

- Να Αναγορευθεί σε μοχλό στήριξης, πληροφόρησης, διακώτισης και υποστήριξης του Κυβερνητικού έργου στον αγροτικό χώρο, συσχετίζοντας πάντα αυτό που μπορούμε σήμερα με εκείνο του αύριο. Είναι όρος απαραίτητος. Είναι διαπιστωμένο ότι η μέχρι σήμερα λειτουργία της οργάνωσης σε όλες τις βαθμίδες της, σε αυτό το πεδίο δεν ήταν ικανοποιητική στο βαθμό που έπρεπε. Πρέπει αυτή η δυσλειτουργία μας να εκλείψει.

Τα αγροτικά μας στελέχη θα πρέπει να έρχονται σε επικοινωνία με τον αγροτικό λαό, να τον ενημερώνουν και πληροφορούν για το τι γίνεται από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η έλλειψη τακτικής επαφής και ενημέρωσης του λαού δίνει την δυνατότητα σ' άλλες πολιτικές δυνάμεις να παραποιούν και να διαστρεβλώνουν το έργο της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτοκριτικά εκτιμούμε ότι στη μη επαρκή και πλήρη ενημέρωση του λαού ευθύνη έχει και η Επιτροπή που δεν βρήκε τον αποτελεσματικό τρόπο να μεταβιβάσει άμεσα την πληροφόρηση και να δίνει γρήγορη ενημέρωση στην οργάνωση.

Με την αναδιάταξη που έγινε στην Επιτροπή εκτιμούμε ότι η δυσλειτουργία μας αυτή θα εκλείψει.

- Να συμμετέχει με γνώση και συνείδηση στους νέους θεσμούς που δημιουργούμε στον αγροτικό χώρο, με κύρια κατεύθυνση την ανάπτυξη των αγροτοβιομηχανικών συνεταιρισμών,

- Να μεταφέρει προς τα ανώτερα όργανα και μέσω αυτών προς την Κυβέρνηση τα μηνύματα του αγροτικού πληθυσμού.
- Να παρεμβαίνει συνεχώς μέσα στον αγροτικό χώρο, στο αγροτικό μαζικό κίνημα, Συνεταιριστικό Κίνημα, αγροτικό Συνεταιριστικό κίνημα. Σήμερα όσο ποτέ άλλωστε η Οργάνωση της υπαίθρου θα πρέπει να παίξει το καθοδηγητικό ρόλο στον επαναπροσδιορισμό των κατευθύνσεων και της δράσης του αγροτικού κινήματος.

Άμεσοι στόχοι της δουλειάς μας σήμερα είναι :

- * Η μελέτη, ανάλυση και αφομοίωση του Προγράμματός μας για τον αγροτικό χώρο. Κάθε μέλος του Κινήματος, κάθε αγροτικό στέλεχος πρέπει να γνωρίζει σε βάθος τους στόχους και τις κατευθυντήριες γραμμές της αγροτικής πολιτικής μας και το πέραςμα στον αγροτικό λαό.
- * Η δραστηριοποίηση του Συνεταιριστικού Κινήματος, των Συνεταιριστικών Οργανώσεων στις κατευθυντήριες γραμμές πλεύσης όπως αυτές αναλύονται στο κεφάλαιο ΕΞΗ (ΣΤ) αυτής της εισήγησης. Η μελέτη ανάλυση και αφομοίωση των διατάξεων του Νομοσχεδίου για τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις είναι καθήκον όλων των μελών της οργάνωσης που δρουν στον αγροτικό χώρο. Καθήκον επίσης της οργάνωσης μπαίνει όπως την πολιτική φιλοσοφία και τις βασικές νέες ρυθμίσεις που εισάγονται απ' αυτό να τις προβάλλουν, και τις προπαγανδίσουν στον αγροτικό λαό. Το Νομοσχέδιο αυτό αποτελεί το πολιτικό και νομικό εργαλείο με το οποίο θα προωθηθεί η ανάπτυξη του Συνεταιριστικού Κινήματος στη χώρα μας.
- * Η οργάνωση συνολικά, μα ιδιαίτερα αγροτικά στελέχη μας πρέπει σήμερα να στρατευθούν, να δομήσουν και λειτουργήσουν τον Αγροτικό Συνδικαλισμό (Αγροτικούς Συλλόγους - Ομοσπονδίες Αγροτικών Συλλόγων και ΓΕΣΑΔΕ) πάνω στις ρυθμίσεις του Νόμου 1361/83. Ήδη οι διαδικασίες ξεκίνησαν, ο χρόνος τρέχει. Οι άλλοι πολιτικοί φορείς και ιδιαίτερα η δεξιά, έχουν δραστηριοποιηθεί πάνω σ' αυτό.

Πρωταρχικό καθήκον, άμεση υποχρέωση συνολικά της οργάνωσης, με απόλυτη προτεραιότητα στη δράση των αγροτικών στελεχών μας είναι να κινηθούμε στον αγροτικό συνδικαλιστικό χώρο.

Έτσι άμεσα θα προχωρήσουμε στην ίδρυση Αγροτικών Συλλόγων σε κάθε χωριό. Πολιτική γραμμή μας είναι να ενταχθούν στον Αγροτικό Σύλλογοι όλοι οι αγρότες του χωριού άμεσα.

τική τοποθέτησή τους.

Λέμε : ΟΧΙ στη διάσπαση του αγροτικού Συνδικαλισμού. Δεν δημιουργούμε άλλο σύλλογο όταν ήδη υπάρχει σύλλογος στο χωριό. Κτυπάμε κάθε κίνηση σαν διασπαστική της ενότητας που πάει να δημιουργήσει άλλο σύλλογο στο χωριό.

Φροντίζουμε για την τροποποίηση και προσαρμογή των καταστατικών στις ρυθμίσεις του νέου Νόμου 1361/83.

Προωθούμε την ίδρυση Ομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων σε κάθε Νομό, όπου δεν υπάρχουν ή μεριμνούν τα αγροτικά συνδικαλιστικά στελέχη μας στη τροποποίηση των καταστατικών των ήδη υπαρχόντων Ομοσπονδιών.

Υποστηρίζουμε την ένταξη των Αγροτικών Συλλόγων στις Ομοσπονδίες.

Χρονοδιάγραμμα αυτών των ενεργειών σύμφωνα με τις αποφάσεις της Γ Ε Σ Α Σ Ε είναι :

1. Νοέμβριος - Δεκέμβριος '83 / Γενάρης - Φλεβάρης '84

α. Ίδρυση Αγροτικών Συλλόγων σε κάθε Δήμο ή Κοινότητα.

β. Τροποποίηση καταστατικών Αγροτικών Συλλόγων (που υπάρχουν σε Κοινότητες ή Δήμους), Ομοσπονδιών Αγροτικών Συλλόγων σε επίπεδο του Νομού, και της ΓΕΣΑΣΕ για την προσαρμογή τους στις διατάξεις του Νόμου 1361/83.

2. Γενάρης - Φλεβάρης '84

Ίδρυση Ομοσπονδιών Αγροτικών Συλλόγων κατά Νομό.

3. Μάρτης '84

Εκλογές σε όλους τους Αγροτικούς Συλλόγους για Διοικητικά Συμβούλια, Εξελεγκτικές Επιτροπές και Αντιπροσώπους στις Ομοσπονδίες των Νομών.

4. Απρίλης '84

Εκλογές στις Ομοσπονδίες Αγροτικών Συλλόγων για Διοικητικά Συμβούλια, Εξελεγκτικές Επιτροπές και Αντιπροσώπους για της ΓΕΣΑΣΕ.

5. Μάης '84

Εκλογές στη ΓΕΣΑΣΕ για νέα Όργανα (Διοικητικό Συμβούλιο και Εξελεγκτική Επιτροπή).

Διαπιστώνεται από τα παραπάνω ότι στον Αγροτικό Συνδικαλισμό θά έχουμε κρίσιμες εκλογικές αναμετρήσεις. Η οργάνωση κάθε επιπέδου πρέπει να ρίξει ιδιαίτερο βάρος στις πολιτικές αυτές διαδικασίες.

- * Και για τα αγροτικά στελέχη μας ισχύουν οι πολιτικοί όροι λειτουργίας και παρέμβασης που ισχύουν για όλα τα μέλη.

Οι πολιτικοί αυτοί όροι λειτουργίας είναι :

1. Η κατανόηση της φιλοσοφίας του τρίτου δρόμου για το σοσιαλισμό και του ρόλου της οργάνωσης σ' αυτή την πορεία.
2. Η εμπέδωση της στρατηγικής σημασίας της ΕΛΕ στο δημοκρατικό δρόμο για το σοσιαλισμό.
3. Η κατάκτηση μέσα από την καθημερινή πράξη των σχέσεων Κινήματος - Κυβέρνησης - Κράτους - Μαζικού Κινήματος.
4. Η δυνατότητα μετάβασης από τη γενική πολιτική γραμμή στις εξειδικευμένες πολιτικές κατ'ά μέρος, εδώ στον αγροτικό χώρο.
5. Η ύπαρξη πολιτικού ύφους και ήθους. Η σωστή λειτουργία τρόπου ζωής για παράδειγμα του Γραμματέα της Ν.Ε., είναι καλλίτερη από πολλά επιμορφωτικά σεμινάρια.
6. Η πολιτική συνοχή και συντροφική συλλογική λειτουργία.
7. Η αποτελεσματικότητα και η ευελιξία των αντιθέσεων.
8. Η ικανότητα σύνθεσης και μετασχηματισμού των αντιθέσεων.
9. Η καταξίωση τους στη βάση της πολιτικής πειθούς και απόρριψη των πολιτικών φιλίας και διοικητικών παρεμβάσεων.
10. Οι σωστές σχέσεις με την κεντρική καθοδήγηση-
11. Το τετράπτυχο ανάλυση - σχεδιασμός - υλοποίηση - έλεγχος.
12. Η αναγόρευσή τους όχι μόνο στη συνείδηση της οργάνωσης αλλά όλου του λαού της περιοχής τους, σαν πολιτικά πρωτοπόρα και καταξιωμένα όργανα.

- * Η συγκρότηση και η διάταξή τους σε συγκεκριμένους χώρους δουλειάς των αγροτικών μελών και στελεχών μας είναι μια από τις πρώτες ενέργειες που πρέπει να γίνει.

- * Με ευθύνη του Α' Γραμματέα και του υπεύθυνου του Συνεταιριστικού της Ν.Ε. πρέπει να επανασυγκροτηθεί, στελεχωθεί και λειτουργήσει το Αγροτικό Γραφείο.

- * Να κατάρτισθεί ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα επαφής, με τα στελέχη μας που δρουν στους συνεταιρισμούς, στις Ενώσεις, στους Αγροτικούς Συλλόγους. Να προγραμματιστούν ανοιχτές ομιλίες αγροτικών στελεχών μας σε κάθε χωριό, Κωμόπολη, και πόλη του Νομού.

Πρέπει να ανοιχτούμε προς το Λαό. Πρέπει ο Λαός να γίνει όχι μόνο συμμετέτοχος μα και δημιουργικός πρωταγωνιστής στην υπόθεση της ΑΛΛΑΓΗΣ.

Δ Ι Α Γ Ρ Α Μ Μ Α

ΥΛΙΜΑΚΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Α' ΦΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΕΙΣΡΟΕΣ	ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ	ΣΥΛΛΟΓΗ-ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ-ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ	ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ
Λιπάσματα	<u>ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ</u>	Συλλεκτικές Εργασίες	<u>ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ</u>
Φυτοφάρμακα	1. Στάρι	Αποθήκευση	"Κοινωνικές Επι- χειρήσεις Διανο- μής Αγαθών"
Εργαλεία	Δημητριακά 2. Καλαμπόκια	Ψυκτική Συντήρηση	
Μηχανήματα	3. Κριθάρι	Συσκευασία	
Χρήματα - Γίσταση	Τεύτλα	Μεταποίηση	
Σπόροι	Βαμβάκι		
Τεχνικές Συμφουρές	Πατάτες		
Γεωργική Έρευνα	Καρπούζια		<u>ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ</u>
Πολλαπλαστικά Υλικά	Τομάτες		Ενιαίος κρατικοσυ- νεταιριστικός φο- ρέας - "ΑΓΡΕΣ"
	Αμπελώνες		
	<u>ΔΕΝΔΡΩΔΕΙΣ Κ.Α.Π. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ</u>		
	Θερμοκηπιακές Καλλιέργειες		Εκτέλεση Συμβάσεων από τριτοβάθμιες συνεταιριστικές Ορ- γανώσεις και ΕΝΩΣΕΙΣ
	<u>Δενδρώδεις Καλλιέργειες</u>		
	Ροδάκινα		
	Βερύκοκα		
	Πορτοκάλια		
	Λεμόνια		
	ΕΛΙΕΣ		